

Telefon otrok in mladostnikov
080 1234

Čas in denar.

Dve dobrini, ki ju moramo kar najbolje oplemenititi.

Sami in z drugimi.
Zase in za druge.

KREKOVA BANKA

Želimo Vam vesele božične praznike in srečno novo leto.

LIST

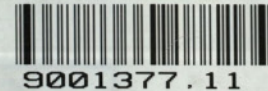
LETO VII ŠT.11 15.DECEMBER 2001 100 SIT

Knjižnica Velen
Titov trg 05

3320 Velenje

Velenje
SP Do 35
LIST
2001

352(497.4 Šoštanj)

9001377.11

LIST Glasilo Občine Šoštanj.

Prva številka LISTA je izšla 13. aprila 1995. Svet Občine Šoštanj je za redno izhajanje časopisa dne 6. 2. 1996 sprejel Odlok o ustanovitvi javnega glasila Občine Šoštanj. Člen 2: Javno glasilo Občine Šoštanj se imenuje **LIST** in izhaja v slovenskem jeziku.

Želimo vam prijetno praznovanje božičnih praznikov in vse dobro v letu **2002!**

SLS SKD
Slovenska ljudska stranka

Živeti v mestu
ŠOŠTANJ
že 90 let!

SREČNO NOVO LETO 2002

VAM ŽELI SVET KS ŠOŠTANJ

FOTO TEKAUC

Tel.: 03 5861 328 GSM: 041 624 280
EKSPRES IZDELAVA BARVNIH FOTOGRAFIJ
FOTOGRAFIRANJE ZA DOKUMENTE
BARVNE VIZITKE; REPRODUKCIJE
FOTOGRAFIRANJE NA TERENU
FOTOAPARATI, FILMI, ALBUMI, BATERIJE, OKVIRJI,
DIGITALNA FOTOGRAFIJA

Vesele praznike in **Srečno 2002**

ljubljska banka
Nova ljubljanska banka d.d., Ljubljana
Divizija Velenje

KMETIJSKA ZADRUGA SALEŠKA DOLINA z.o.o.

Tudi v letu 2002 bo naša ponudba zdrava in kvalitetna!

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO!

LDS
Liberalna demokracija Slovenije
Šoštanj

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2002

MNOGO BREČI ZDRAVJA IN VESELJA V LETU 2002

Javni zavod Lekarne Velenje, p.o.,
Izvajala lekarniško dekamnost v naslednjih enotah:

OE Lekarna Center, Vodnikova 1, Velenje
telefon: 898 18 80, fax: 898 18 95

OE Lekarna Kersnikova, Kersnikova 2d, Velenje
telefon: 897 05 71, fax: 897 05 72

OE Lekarna Šmartno ob Paki, Šmartno ob Paki 80
telefon: 891 51 30, fax: 891 51 31

OE Lekarna Šoštanj, Lampretov trg 1, Šoštanj
telefon: 897 26 10, fax: 897 26 12

PUP
Sopliščina
Z nami v čisto mesto!

SPOŠTOVANI OBČANI IN KORISTNIKI NAŠIH STORITEV, ŽELIMO VAM

PRIJETNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 2002

PODJETJE ZA UREJANJE PROSTORA, d.d. VELENJE
Koroška cesta 37/b, 3320 Velenje, telefon: 03 898 17 00,
fax: 03 891 91 36, E-pošta: info@pup.si, www.pup.si

Z nami v čisto mesto!

PRIČAKOVANJA

Foto: Zdravko Kočevar

Obrnili smo še zadnjo stran koledarskega leta 2001 in vstopili v mesec pričakovanj. Mesec, ki nas že od rane mladosti spremlja in razveseljuje s skrivnostnim prihodom Sv. Miklavža, nas poveže v pričakovanju božičnega večera in se nazadnje konča z bučnim prehodom v novo leto. Je čas adventa, ko upočasnimo naporen tok življenja in se posvetimo prijateljem, ali pa v varnem zavetju družine razmišljamo o pomembnosti vrednot, ki krojijo naše življenje.

In če si izposodim misel našega vrhunskega alpinista Tomaža Humarja, ki pravi da v življenju štejejo samo naša dobra dela, vse ostalo je le napuh, spoznaš, da nas na naši poti spremlja in obremenjuje kup nepotrebne navlake. Zato ima vsako veliko možnost, da ne glede na svoj stan lahko naredi veliko, pa tudi če je to samo stisk roke, iskrena misel ali prijazna beseda.

Tudi dolgoletno pričakovanje obnove našega osrednjega trga se je prav v tem mesecu udejanjilo in nam z bogato ponudbo dogodkov polepšalo praznovanje. Prepričan sem, da se je tudi za nas občane s tem zgodilo rojstvo nekega lepšega jutra, ki ga napoveduje zvezdnato nebo razprostirajoče se nad trgom.

Tudi narava se je te dni odela v belo tančico, kot da želi prispevati svoj delež k skrivnosti praznovanja in nas navdaja z radostjo.

Adventni čas nam ponuja mir, sprostitvev in notranjo moč, ki nas lahko napolni za nove napore. Od nas pa je odvisno, koliko smo ponujeno pripravljene sprejeti.

V imenu uredniškega odbora želim vsem občanom obilo sreče, zdravja in osebnega zadovoljstva v prihajajočem letu.

Daniilo Čebul ml.

FORI FASHION OBLAČENJA...

...UMETNOST ELEGANCA*EKSKLUZIVNOST*TREND

UOMOLEBOLE 4YOU Marc O'Polo Sinequanone

FF-15% OU1

PREDNOVOLETNI POPUST (20.11-31.12.2001)

PREŠERNOVA CESTA 1A, VELENJE (UPRAVNO POSLOVNI CENTER FORI)

Naj zvezde predirajo temo

Pod gornjim sloganom je slikar (in domačin) Stajan Špegel zasnoval letošnjo nočno podobo novoletno razpoloženega Šoštanja. Ne samo na njegovo veselje, je prenovljeni Trg bratov Mravljak 1. 12. 2001 res zažarel v tisočeri lučeh. Najbrž se je še veliko drugih veselilo tako, kot je zapisal stojan: " (...) Še bolj pa se veselimo, da se bom lahko sprehodil pod vedrim zvezdnim nebom in poiskal svojo zvezdico le nekaj metrov od svoje doma."

Na priložnostni prireditvi, s katero se je pričel sklop prireditve pod skupnim imenom "Vesela novoletna pričakovanja", ki jih organizirata Turistična zveza Šoštanj in občina Šoštanj, je spregovoril tudi poslanec, hkrati župan občine Šoštanj, Milan Kopusar.

Otvoritev "Veselih novoletnih pričakovanj" je bila pospremljena s krajšim priložnostnim programom, na katerem je so nastopili mladi harmonikarji Igor Kotnik, Dejan Obšteter, Andrej Krt, Samo Kotnik in Nejc Hudoumik. Ob spremstvu kamionike Dušana Krajncja in pod vodstvom pevovodkinje Alenke Mlinšek je zapel Mešani pevski zbor društva upokojencev Šoštanj, proslavo je ozvočili Mladinski kulturni center Šoštanj, njihova moderatorka pa je namesto veznega teksta prebirala "otroške" pesmi hrvaškega pesnika Zvonimirja Baloga.

"Drage občanke in občani!
Drage Šoštanjčanke in Šoštanjčani!

Prišel je december v naše mesto, v naš Šoštanj so prišla vesela novoletna pričakovanja.

Z velikim veseljem vam danes sporočam, da je za nami tvorno in uspešno leto ter enajst mesecev dela in prišel je trenutek, ko lahko vsi malo popustimo, si vzamemo čas tudi za razvedrilo in druženje, čeprav tudi december ne bo ves posvečen brezdelju, pa vendar, še enkrat: vzemimo si čas za razvedrilo in druženje - zaslužili smo si to!

Danes smo se zbrali na prenovljenem trgu (ni nas veliko, pa vendar), da na ta način obeležimo delovne uspehe, ki jih ni bilo malo, in ki smo jih pustili mimo, ne da bi se posebej veselili ob vsakem izmed njih.

Zdaj se pa lahko s ponosom ozremo po tem trgu, katerega

prenovo smo se lotili pred kratkim, čeprav se je to delo pripravljalo vrsto let in se odmikalo v neznano bodočnost. Mi smo pripeljali ljudi, ki zanjo delati in stroje, ker vsi skupaj verjamemo, da se od obljub ne da živeti, ampak jih je treba izpolnjevati!

Smo realisti in vemo, da Šoštanj nikoli več ne bo imel takšne veljave v Šaleški dolini, kot nekoč, toda to ne pomeni, da našemu mestu ne moremo vrniti nekdanjega blišča in ščepec svetovljanstva, ki bo okoličanom v ponos, Šoštanjčanom pa v zadovoljstvo in veselje.

Da mesto ne bo služilo samo za spanje in trgovanje, ampak se bomo v njem vsak trenutek počutili prijetno in ga imeli radi!

"Tudi mi imamo pravico segati po zvezdah..."
Foto: Zdravko Kočevar

Pred desetletjem je Turistično lepševalno društvo pričelo prebujati Šoštanj iz mrtvila, trmasto so vztrajali in še vztrajajo in vsem težavam navkljub ustvarjajo tradicijo prireditve in to se mora nadaljevati. Zato smo njim in sebi prenovili ta trg, ki se naj nam vsem učvrsti kot mesto prijetnega razpoloženja, mesto, kjer se lahko in imamo pravico oddahiniti, se malo povesečiti ter se družiti po opravljenem delu.

Organizatorji prireditve tukaj, so se vrsto let ubadali z improvizacijami pri postavljanju scene, pritrjevali so jeklene vrvi na kandelabre in vogale hiš, ni bilo ustrezne napeljave, prostor ni bil organiziran...

Zdaj smo skušali nekaj teh pomanjklivosti odpraviti ter razširiti most, da bo pot na ta trg dovolj široka in vsem odprta!

Vem, da bodo še prišli očitki, kaj vse da bi lahko naredili z

Cigrad d.o.o. Ravne je bil izvajalec prenove trga Bratov Mravljak, katerega projekt je izdelal A Consulting d.o.o. Maribor, z odgovornima projektantoma Nandatom Korpnikom in Željkom Marinom.

Odgovorni vodja del je bil Rudi Muhič, nadzor nad opravljenim delom pa izvajajo CEE d.o.o. in Perspektiva d.o.o. z vedno navzočim Dušanom Pavčnikom.

Novoletno okrasitev je po idejni zasnovi Stojana Špegla izvedel Boris Hudales, s.p. iz Lokovice.

denarjem, ki je bil vložen v to prenovo. Toliko in toliko sto metrov asfalta, izgradnja in poprava komunalne infrastrukture, sanacija objektov družbenih dejavnosti... v Belih Vodah, Florjanu, Gaberkah, Lokovici, Ravnah, Skornem, Šentvidu, Topolšici in Zavodnjah. Vse to bomo še postorili, toda mi moramo vložiti nekaj svoje energije in denarja tudi v Šoštanj, ki je naše skupno mesto, kjer se srečujemo, delamo in postorimo vrsto opravkov. Namenimo mestu in sebi vsaj toliko, da nas ne bo sram, ko bomo kje zunaj našega okolja povedali, da smo iz občine Šoštanj!

Postavili smo te močne štiri jeklene stebre, tudi nekaj hude krvi je bilo, posmeha in čudenja, za kaj da bi se to rabilo? Mi pa smo na te stebre razpeli zvezdno nebo.

Tudi mi imamo pravico segati po zvezdah in sami skrbeti za svoje razpoloženje. Naj nam zato ti stebri in ves ta prenovljeni trg simbolizira našo trdno voljo narediti mesto in občino ne samo poslovno uspešno, ampak tudi prijetno za bivanje, da bomo ponosni na svoj kraj in se z veseljem vračali vanj.

Drage občanke in občani!
Drage Šoštanjčanke in Šoštanjčani!

Prišel je december in v naše mesto so prišla vesela novoletna pričakovanja.

Šoštanjska vesela novoletna pričakovanja

V začetku decembra je v mesto svetlobe zares posijala prijazna prednovoletna svetloba. Ne le tista iz termoelektre Šoštanj, predvsem tista iz src sosedskega sodelovanja in pričakovanja prijaznih predbožičnih in novoletnih praznikov. Trg Šoštanj po besedah župana Milana Kopusarja dobiva vse bolj žlahtno podobo, kar si je že zdavnaj zaslužil. Takšno mestno jedro pa si zaslužijo tudi ljudje, ki živijo v okolici ter na celotnem področju šoštanja in Občine Šoštanj. Čeprav ne bo Šoštanj nikoli tako mogočen in slaven, kot je bil v zgodovini, pa mu bodo poizkušali dati večjo veljavo in videz urejenega

kraja, je menil župan ob slovesnem pričetku vrste prireditve pod skupnim naslovom Vesela novoletna pričakovanja. Ob otvoritvi urejenega trga, razširjenega mostu čez Pako, obnovljenih komunalnih vodov in razsvetljave prvega decembra zvečer, ko so po prijetnem kulturno glasbenem programu prižgali novoletno svetlobno okrasitev "zvezdno nebo v Šoštanju", je župan Milan Kopusar prijazno povabil občane in društva k različnim prazničnim prireditvam in zaželel prijetno počutje ob doživljanju zasluženih praznikov, ki so pred njimi. "Imamo pravico sanjati in se ozirati proti zvezdam, zato naj Šoštanj krasi simbolično zvezdno nebo..." in prižgale so se luči iz teme.

Otvoritev kot novega trga v Šoštanju so pospremlili mladi domači harmonikarji ter Upokojenski mešani pevski zbor Šoštanj, ki ga vodi Alenka Mlinšek. Takoj nato pa je ob s truppenem mrazu zelo prišlo zavetje obnovljenega gostišča "Basist" ter božičnih jasic, ki sta jih v Šoštanjski

mestni galeriji postavila Tomaž Langus in Martin Vovk. Jaslice bodo na ogled do konca letošnjega leta in verjemite, lepo jih je videti! Prvič je bil tega dne postavljen trški sejem, ki bi naj vsaj za prvič bolj prikazal etnografske in izdelke domače obrti, kot tržil kot v nekdanjih časih, ko je prejel Šoštanj med prvimi trške pravice.

Za vse prireditve, ki so v tem času stekle in bodo trajale do pričetka prihodnjega leta, so zaslužni marljivi delavci Turistične zveze Šoštanj s krajevnimi turističnimi društvi ter vodstvo Občine Šoštanj z županom na čelu. Nedvomno s takšnim načinom druženja, kulturnega poslanstva in zabave, prihajajo za Šoštanjčane in okoličane lepši, prijaznejši časi, kot so jih bili vajeni skozi minula, siva desetletja. Ob novoletnem pričakovanju pa naj jim šoštanjske luči in zvezdno nebo še posebej prijazno mežikajo v bolj svetlo bližnjo prihodnost.

Jože Miklavc

Strank še ni dovolj ...

V času praznovanja letošnjega občinskega praznika, je v pritličju občinske zgradbe pričela delovati Pisarna Upravne enote Velenje. Tu si lahko uredite osebne dokumente, izpolnite vse vrste vlog in dobite vrsto koristnih informacij o zadevah, ki se nanašajo na razno-razna dovoljenja, ki jih izdaja ta državni organ.

Po dobrih dveh mesecih dela te pisarne, smo prosili načelnico Upravne enote Velenje za prve vtise in rezultate dela te pisarne. Predvsem nas je zanimal odziv krajanov.

Načelnica je povedala, da se pisarna še ni "prijela" tako, kot bi se lahko: "V bistvu smo po pripravah odprli pisarno v Šoštanju, pri čemer naj se še enkrat zahvalim županu občine Šoštanj, ki nam je omogočila, da smo uredili res lepe prostore. Moram pa reči, da smo pričakovali, da bo obisk občanov boljši. Mi radi za ljudi naredimo tisto, kar od nas pričakujejo. V Šoštanju in tudi sicer, pa naše usluge z veseljem nadgradimo tudi s kakšnimi nasveti, ki se tičejo upravnih zadev, ki jih ljudje morajo rešiti. Delo je steklo, ampak mi bi res radi videli, da bi bilo v Šoštanju še več strank."

Kje Milena Pečovnik vidi vzroke za slab obisk pisarne v

Milena Pečovnik: "Več bomo morali narediti na informiranju..."
Foto: List

Šoštanju? Je to nenavajenost, "skritost" lokacije, premajhne obsege nalog, ki jih stranke lahko opravijo v Šoštanju...?

"Malo gre za navajenost na določene poti in naša pisarna v Šoštanju se še ni usidrala v zavest občanov občine Šoštanj. Pa bi v Šoštanj lahko prišli ljudje tudi od drugod, ki sicer pogosto in dolgo čakajo pri nas v Velenju. Najbrž bo zato moralo preteči malo več časa in gotovo bomo morali več narediti na obveščanju ljudi, saj pisarna v Šoštanju dela v enakem delovnem času kot UE Velenje oziroma občinska uprava v Šoštanju.

Res je, da se zaenkrat lahko uredijo v Šoštanju "le" osebne izkaznice in potni listini. Želeli smo omogočiti ureditve prometnih dovoljenj, vendar se na tem področju pripravljala velika sprememba.

Zelo smo pripravljani na svetovalno funkcijo in občani lahko dobijo v Šoštanju verodostojno in strokovno informacijo o kateremkoli postopku, ki se vodi na ravni upravne enote.

Poudarjam, da je možno dobiti tudi osnovne informacije o gradbenih zadevah in je možno v Šoštanju tudi izpolniti vse vloge tudi o tej in drugih upravnih zadevah."

(pr)

AGENCIJA RS ZA KMETIJSKE TRGE
IN RAZVOJ PODEŽELJA
Dunajska 160, 1000 Ljubljana
Tel.: 01/478 9215
Fax: 01/478 9294

Datum: 16.11. 2001

OBVESTILO

Program SAPARD je eden od treh predpristopnih programov EU kot posebni program pomoči za kmetijstvo in razvoj podeželja za države, kandidatke za vstop v EU. Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja je tista institucija, ki bo upravljala s sredstvi predpristopne pomoči SAPARD. Gre za sredstva iz evropskih skladov, do katerih bo Slovenija upravičena vse do vstopa v Evropsko unijo. Do dodelitve sredstev pa bodo upravičeni tisti posamezniki ali institucije, ki bodo izpolnjevali pogoje naslednjih javnih razpisov:

1.

Javni razpis za investicije v kmetijsko gospodarstvo (ukrep 1 - dodatne informacije: ga. Sonja Gornik 01/478 9225): ukrep obsega podporo investicijam na kmetijskem gospodarstvu, ki bodo prispevale k izboljšanju konkurenčnosti kmetijskih gospodarstev in izpolnjevale zahteve pravnega reda EU na področju higiensko veterinarske ureditve, varovanja okolja in zaščite živali. Upravičenci do teh sredstev so nosilci kmetijskega gospodarstva in druge fizične ter pravne osebe, ki opravljajo kmetijsko in živilsko dejavnost v skladu z načeli dobre kmetijske prakse na ozemlju RS in bodo izpolnjevale predpisane pogoje, ki bodo določeni z razpisom.

2.

Javni razpis v živilsko predelovalno industrijo (ukrep 2 - dodatne informacije: g. Janez Lipce 01/478 9226): ukrep obsega podporo naložbam v materialna sredstva, ki omogočajo prilagajanje živilsko predelovalnih obratov zahtevam EU na področju veterinarsko sanitarnih predpisov in predpisov o varovanju okolja in zaščite živali ter izboljšanje konkurenčnosti na domačem in tujih trgih. Upravičenci do sredstev so fizične in pravne osebe ali njihove registrirane skupine in združenja, ki delujejo na področju klanja živali, predelave mesa in proizvodnje mesnih izdelkov, predelave mleka in proizvodnje mlečnih izdelkov ter priprave teh proizvodov za trg in bodo izpolnjevali predpisane pogoje, ki bodo določeni z razpisom.

3.

Javni razpis za diverzifikacijo na podeželju (ukrep 3 - dodatne informacije: ga. Ariana Libertin 01/478 9222): ukrep obsega podporo v izgradnjo in izboljšanje turistične ponudbe na podeželju, ki se bo opravljala kot dopolnilna dejavnost na kmetijah, in naložbam v tradicionalno domačo obrt na kmetijah: izgradnja ali obnova prostorov in nakup opreme za opravljanje turistične dejavnosti, ureditev prostorov za rekreacijo in prosti čas na turističnih kmetijah za potrebe gostov, izgradnja ali obnova prostorov in nabavo opreme za opravljanje tradicionalne domače obrti na kmetijah. Upravičenci do sredstev so fizične osebe, ki so lastniki ali zakupniki kmetij na območjih razvojnih programov podeželja, ki jih izvaja Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo ter bodo izpolnjevali predpisane pogoje, ki bodo določeni z javnim razpisom.

4.

Javni razpis v kmetijsko infrastrukturo (ukrep 4 - dodatne informacije: ga. Vida Kokalj 01/478 9223): ukrep obsega podporo v ureditev cestne infrastrukture (cestne povezave, dostopne poti, poti do kmetijskih površin), ureditev tematskih poti in ureditev vodne oskrbe (preskrba s pitno vodo v vaseh in na kmetijah). Upravičenci za dodelitev sredstev so občine, ki so vključene v razvojne programe podeželja, ki jih izvaja Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, razen občin iz območij, ki so vključene v projekt LVinske turistične ceste Slovenije oziroma projekte CRPOV za posamezne dele občin.

Javni razpisi za program SAPARD bodo v Uradnem listu RS objavljeni takoj po objavi uradnega dokumenta o akreditaciji Agencije RS za kmetijske trge in razvoj podeželja v Uradnem listu Evropske unije.

Služba za stike z javnostmi
Agencije RS za kmetijske trge in razvoj podeželja

Šentvid gostil predsednike KS

V petek, 16. novembra, je svet KS Šentvid gostil povabljenе predsednike KS Občine Šoštanj, ki so se zbrali z namenom medsebojne izmenjave mnenj, stališč in razmišljanj o prihodnosti.

Prisotne je v uvodu nagovoril predsednik KS Šentvid g. Milan Kretič in jim zaželel prijetno počutje v tej po številu prebivalcev najmanjši krajevni skupnosti Občine Šoštanj, ki pa teritorialno sodi med večje. Prav njena velikost jim nalaga veliko dela pri vzdrževanju krajevnih cest, za katere na osnovi razpoložljivih zmožnosti kvalitetno skrbijo in se že tudi v tej višinski krajevni skupnosti pojavljajo prvi metri asfaltne prevleke. Prva etapa izgradnje vodovodnega omrežja Šentvid je končana, sedaj pa se intenzivno pripravljajo na nadaljevanje izgradnje omrežja za področje Šentvid sever. Smelo zastavljene naloge uspevajo uresničevati tudi zavoljo prostovoljnega dela, s katerim si želijo krajanji čim lepše urediti svoj kraj, v katerem upajo, da bodo v bližnji prihodnosti pridobili tudi prostore za delovanje krajevne skupnosti. V želji po čim večji turistični privlačnosti njihovega kraja se pripravljajo na izdelavo gozdne učne poti, ki bo potekala od Kranjčeve kašče po stari trasi mimo Orla, Radmana, Kopina, kjer se bo pri Kavčelu tudi končala. Zanimiva zamisel, ki bo združila eno naših najlepših pešpoti s kulturno-zgodovinskimi objekti v njeni bližini.

Čeprav je srečanje predsednikov KS potekalo brez predhodno določenega dnevnega reda in je imelo namen predvsem družabnega srečanja, so se razprave dotikale predvsem njihovega dela. Pri tem se srečujejo z nemalo težavami, ki so lahko objektivne, mnogokrat pa celo nepotrebne, vendar so ob uspešnem zaključku projektov kaj kmalu pozabljene. V razpravah je bilo moč čutiti

zanesenjaški duh in veliko pripadnost svojemu kraju, kateremu želi vsak najlepše.

Ideja za prihodnost je veliko, veliko več kot je za to realnih zmožnosti, vendar bomo ob realnem planiranju in medsebojnem upoštevanju lahko v naši občini še marsikaj postorili, je bilo mnenje župana Milana Kopušarja. Seznanil je tudi prisotne, da so sredstva za dokončno asfaltiranje cestne povezave med Šoštanjem in Črno zagotovljena, zato lahko realno pričakujemo njeno

Tokrat se je predsednik KS Šentvid izkazal tudi kot dober gostitelj. Foto: Danilo Čebul ml.

izvedbo v naslednjem letu. S tem se bodo izboljšale možnosti medsebojnega povezovanja med Štajersko in Koroško, kar bo povrnilo vsaj del nekdanje pomembnosti tega področja.

Srečanje se je končalo v poznih večernih urah v prijetnem vzdušju, za kar je bil v veliki meri zaslužen gostitelj Milan Kretič.

Daniilo Čebul ml.

Otvoritev ceste v Ravnah

Foto: M.K.

Ravne niso ravne. Malo jih je na ravnini, malo po gričevju, raztegnjene so podolgem in počez in za obisk "sosedu" rabiš kar nekaj časa. Rabiš tudi cesto in teh je v Ravnah veliko. Res veliko, zato tudi vse niso takšne, kot bi jih krajanji želeli. Pa vendar se na tem področju stvari premikajo in kar nekajkrat smo že bili priča rezanju otvoritvenega traku in so po novem asfaltu zaškripale gume.

Tudi v soboto, 17. novembra, je bilo tako. V Murnovem grabnu so namenu predali 700 m asfaltne ceste, ki je

leta in leta prej povzročala domačinom težke dneve. Strugo potoka, ki je ob padavinah pokazal zobe in zagriznil prav v cesto, so razširili in prestavili že lani, letos pa je na novi cesti tudi asfalt. Vajeti v rokah sta imeli krajevna skupnost in občina, seveda pa domačini nikakor niso stali križem rok. Zato so bile besede domačinke Sonje Krt res iskrene, ko se je zahvalila vsem, ki so prisluhnili njihovim težavam in ustrezno ukrepali.

Naložbe, vsega skupaj vredne približno 12,5 milijona, ni bilo žal tudi predsednici KS Ravne Erni Obšteter, ki se zaveda, da krajevno skupnost čaka še veliko take vrste akcij. Podobno je razmišljal tudi župan občine in poslanec DZ Milan Kopušar, ki ga v tej KS skrbi tudi oskrba pitne vode, k temu pa dodaja, da ima občina še veliko načrtov, za katere pa je potrebno volje, časa in strpnosti.

Besede blagoslova je dodal nekoč sokrajan, danes pa dr. prof. na Teološki fakulteti v Mariboru, Vinko Potočnik, ki se je spominjal mladosti in svojega ata, ki je govoril, "da bi bilo fajn narediti tu gori cesto". Želje izpred časov so danes resničnost in po lepi asfaltni cesti je lepo priti do lepih hiš, ki nakazujejo, da so tu doma skrbni in pridni ljudje.

Milojka Kompnej

Novi metri asfalta v Lokovici

Ceste, ne samo da so nujno potrebne, v človeku zbuja tudi občutek svobode. Kot nekakšna podzavestna širina, ki se izrazi v misli "grem, kamor hočem". Tako ima vsaka cesta poleg funkcionalnega pomena često tudi čisto psihološko poanto. Vsi radi hodimo ali se vozimo po gladkih cestah.

S tem namenom so tudi v Krajevni skupnosti Lokovica v letošnjem letu uredili cesto v dolžini 850 m, da se je iz makadamske in ozke poti spremenila v asfaltno cestišče, ki služi kakim desetim gospodinjstvom in seveda vsem drugim uporabnikom, da se sodobneje premikajo iz kraja v kraj.

Na cesti od Škrubove lipe pa do Ramšakovih so porabili preko 1200 kubikov nasipnega materiala, uredili šest prepustov, potegnili asfaltno prevleko in utrdili bankine. Krajanji tega zaselka so upravičeno veseli in jim ni bilo žal zemljišč, ki so jih odstopili za razširitev, kakor tudi ne fizične pomoči, ki je prišla prav pri urejanju bankin in še kje.

Predsednik KS Leopold Kušar se veseli skupaj s krajanji. S skupnimi močmi in tudi osebnim zavemanjem in pristopom jim je uspelo začetni znesek predračuna s 17 milijonov znižati na deset ne glede na to, da so metri asfalta enaki. G. Kušar pravi, da se vse da, če so le ljudje pripravljeni. Še to dodaja, da je v teh desetih

Foto: M.K.

pa je za varno vožnjo dodal tudi blagoslov. Da pa je cesta krajane res združila, je bilo vidno iz zaključka pri Ramšakovih, ko so to težko pričakovano pridobitev tudi ustrezno potrdili.

Milojka Kompnej

BLUES, Podjetje za usposabljanje in zaposlovanje invalidov d.o.o., vstopa v novo leto z novo celostno podobo, novim elanom in novo razvojno vizijo!

Vsem občanom Občine Šoštanj in vsem bralkam in bralcem Lista voščimo in privoščimo osebno rast, svetel pogled v prihodnost in iskrivega duha!

BLUES®

BESEDE VLEČEJO, VZGLEDI MIČEJO

Kaj smo zgrešili pri vzgoji in izobraževanju?

Učitelji skušamo z vso odgovornostjo vplivati na življenje šoloobveznih otrok. Dobro se zavedamo, da je od vzgoje prav gotovo odvisno, kakšna bo osebnost odraslega. Skupaj s starši se trudimo, da bi napolnili otrokovo življenje z vsebinami, ki bi pripomogle k razvoju zdrave osebnosti. Na žalost pa je vse polno pasti, ki marsikaterega otroka oropajo za človeške in duhovne vrednote. Načelo: šola naj ne bi le učila o zdravem življenju, marveč zdravo življenje mladim tudi omogočila (razni programi: zdrava šola, eko šole, unescove šole...) je prav gotovo prisotno v vsaki osnovni šoli.

Skrb za zdravo življenje, telesno kondicijo in dobro počutje so sestavni del človekovega življenjskega sloga. Za kakšen slog pa se odločajo naši najstniki? Raziskave kažejo, da se večina mladih pri zapolnjevanju prostega časa odloča za nezdravo življenje. Dolgočasje rešujejo pred TV zasloni, računalniki ali pa padajo v razne oblike zasvojenosti: kajenje, alkohol, mamila.

Na naši šoli se vsi trudimo, da otrokom privzgojimo pozitivne življenjske kvalitete in da jih usposobimo za pošteno, samostojno in ustvarjalno življenje. Kljub našim prizadevanjem in prizadevanjem staršev pa ugotavljamo, da z vsemi otroki le ne uspemo. Nekaj posameznikov vedno izstopa s svojim negativnim obnašanjem (agresivnost, nestrpnost) do svojih vrstnikov, do starejših ljudi (učiteljev, staršev, znancev) in do okolja in tuje imovine.

Opažamo, da takšni posebejni včasih pridejo v šolo samo zato, da nekaj slabega naredijo sošolcem, učiteljem, da svojo energijo znesejo nad šolskim inventarjem. Po opravljenem dejanju pa se znajo potuhniti tako dobro, da jim redko lahko dokažemo krivdo. Šolskih opozoril in ukrepov po pravilniku sploh ne jemljejo resno. Ne prizadene jih niti plačilo škode. Naša šola je stara 98 let in vsaj dve leti (do izgradnje nove šole) bo še vedno ponosno služila svojemu namenu - vzgoji in izobraževanju prihodnjih generacij. Vsi se zavedamo, da nam bo to uspelo le z rednim vzdrževanjem in ohranjanjem tega stanja. Učenci in zaposleni na šoli z raznimi akcijami negujemo šolo in njeno okolico. V ta namen imamo organizirana redna dežurstva učencev in učiteljev, redno čiščenje okolice in preko vzornega vrtnarskega krožka urejene cvetlice in zelenice. V zadnjem času pa smo na šoli zelo zelo razočarani nad vandalskim obnašanjem šoštanjske mladine. Še bolj pa smo žalostni in razočarani zato, ker vemo, da so med uničevalci in povzročitelji velike materialne škode tudi naši bivši učenci. Ne vemo, zakaj se vračajo na šolo samo z uničevalskimi nameni ne pa tudi z nameni kulturnega sodelovanja. Verjetno bi si lahko še kaj lepega povedali po toliko letih skupnega življenja. Očitno pa je, da smo pri peščici učencev pri vzgoji in pri napotkih za življenje nekaj zgrešili - toda kaj? Morda so tudi starši preveč zagovarjali te učence in jim dajali potuho, nekatere pa je vzgojila ulica in slaba družba starejših prijateljev. Kakor koli že, sedaj so ti učenci tukaj in njihov negativni odnos do vsega lepega in obstoječega vedno bolj narašča. Ob naraščajočem vandalizmu smo zgoreni in nemočni. Že s tako majhnimi sredstvi za vzdrževan-

Prvi korak!

Foto: arhiv OŠ KDK

je objektov moramo kar tedensko poravnati visoke stroške popravil uničenega. Kje so meje tega početja, nihče od nas ne ve, še najmanj pa tisti, ki to počenjajo. Pri svojem početju se ne ozirajo na škodo, ki jo povzročajo družbi. S packanjem nesramnih grafitov so "opremili" kar nekaj šolskih sten, polomili so okrasno leseno ograjo ob stopnišču in ob poti pri šoli, polomili leseno pergulo ob telovadnici in uničili rože; potrgali zunanjo električno napeljavo in ukradli senzorje za luči; uničili žlebove, koše za smeti, korita za rože; s kamenjem in s steklenicami razbili nešteto šip na vhodnih vratih in oknih pisarn, učilnic in telovadnice; okolico onesnažili z odpadki razne embalaže (prehranske in piske), cigaretnih ostankov; polomili okrasno grmičevje in drevje; steklovinno so razmetali po igriščih, parkirišču, stopnišču - skratka povsod; na parkirišču so zažgali star avto in s tem uničili tudi asfalt in okrasno grmovje; poleg vsega uničenega pa so za nameček med prazniki z jambora ukradli državno zastavo! O vsem tem početju smo redno obveščali odgovorne na občini in policijsko postajo Velenje. Šola naj bi bila prijetno in prijazno okolje za mlade - zlasti v njihovem preživljanju prostega časa popoldne in v večernih urah. Mladim so na razpolago igrišča, zelenice, urejene poti in klopi. Na teh prostorih se lahko ure in ure igrajo, zabavajo, uživajo in nihče jih še nikoli ni preganjal. Zato je tem bolj čudno, ko pridemo naslednje jutro v šolo in opazimo na igralnih površinah in zelenicah razdejanje, kakršnega sem že prej opisal. Tak vandalizem se dogaja iz dneva v dan, iz tedna v teden, iz leta v leto! Najhujše je čez vikend in ob praznikih. Ponekod se šole in vrtni ograjujejo pred nasilneži. Kaj pa mi? V tem trenutku nimamo denarja za ograjo, ker smo v pričakovanju izgradnje nove šole, a veliko vprašanje je, kako bomo zdržali še dve leti ta "uničevalski val". Popolnoma se strinjam z ugotovitvijo, da šoštanjska mladina nima svojih prostorov, in podpiram idejo, da se jim le-ti čim prej zagotovijo. Vendar se sprašujem, kako jim bo uspelo pritegniti tiste mlade, ki skoraj vsak večer postopajo po mestu in iz objestnosti neprestano povzročajo škodo. Upam, da bodo tudi le-ti začutili odgovornost do svojega prostora ("placa") in s tem posredno tudi do ostalega okolja. Pozdravljam ustanovitev MKČŠ v Šoštanju in čestitam njihovim ustanoviteljem. Želim jim, da bodo uresnili vse zastavljene načrte. Apeliram na širšo podporo nas vseh v Občini Šoštanj, da bo MKČŠ zaživel in se predstavil v kar najboljši luči. Pustimo se presenetiti!

In kje so meje?

Foto: arhiv OŠ KDK

Čeprav se odraslim pogosto dozdeva, da mladina hrepeni po brezvladju, popolni svobodi, odsotnosti avtoritete, ni tako. Ugotovljeno je, da mladina potrebuje pravila, omejitve in avtoritete, vendar pa mora biti le-to za njih kar se da sodobno oblikovano in sprejemljivo. Bistvo vzgoje in izobraževanja je, da mlade pripravimo na pravila igre - življenje. Naučiti jih moramo nenasilja, spoštovanja in varovanja tuje materialne lastnine, razviti primerna čustva do okolice. Otrok se ne uči in vzgaja za šolo, za starše, marveč za življenje.

Ravnatelj OŠ KDK
Darko Menih, prof.

ŽELJA PO BEGU IZ REALNOSTI

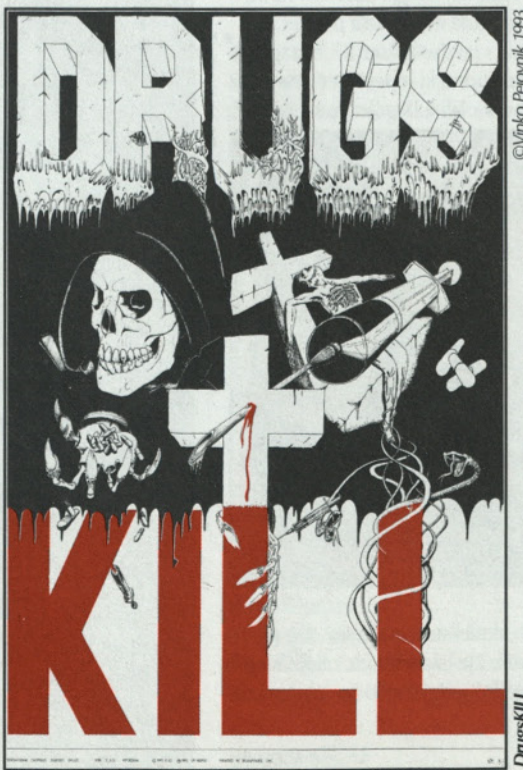
Vladimir Auer, dr. med., psihiater, je v samozaložbi izdal zanimivo, poučno in nenazadnje zelo aktualno knjigo z naslovom Droge in odvisnost. V predgovoru h knjigi je prim. Jože Felc, dr. med., psihiater, predstojnik psihiatrične bolnišnice Idrija, med drugim zapisal:

"Knjiga Droge in odvisnost je vreden dokument o še ne videnem fenomenu masovnega odtujevanja od preživetvenega smisla - vključno z njegovo antropološko in kulturno podstatjo. Prepričan sem, da so takšne informacije pomembne za konstruktivno dojetje odvisnosti v svetu, ki se hitro globalizira. Upam, da bo sprožila angažirano razpravo o pojavu, ki se ga tako strokovni delavci kot laiki vseh vrst lotevamo z zadržki."

Pogled na kazalo knjige je sam po sebi zgovoren, najbrž pa bi se marsikdo iz našega okolja lahko vprašal že ob poglavju z naslovom: Nekaj nasvetov staršem, ki sumijo, da njihov otrok uživa droge.

Ker je marsikdaj v lastnem okolju težko priznati stisko, v kateri se znajde naš otrok ali mladostnik in mi z njim, je ta knjiga pravi način, da pridete do pomembnih informacij.

Knjige vam ni treba iskati po knjigarnah in zardevati ob zvedavih pogledih prodajalcev. Naročite jo lahko pri avtorju Vladimirju Auerju kar po telefonu 02 / 5849 873.

BLUES

FUNKY BUSINESS

Blues, Podjetje za usposabljanje in zaposlovanje invalidov. Ime, utemeljeno na bluesu, glasbi črnih afriških priseljencev. Temačna, težka glasba, ki se v enakomernem ritmu začne nekje globoko v temi in se nenehno ponavljajoča se izpoje v svetel dan. Glasba, izrasla iz pesimizma, ki utemeljuje optimizem.

Blues, podjetje zrastle iz stečaja drugega podjetja. In še kar raste.

Saj poznate zgodbe o ustanavljanju deoojev. Z imeni kot so "Lipa zelenela je, d.o.o." ali pa "Napredek, d.o.o.". V tem obdobju je nastal tudi Blues, d.o.o. in ime, kot da je iz te zgodbe, naključno. Človek pač rad posluša blues in je dal podjetju ime Blues. In čudno se po petih, šestih letih izkaže, da je ime ravno pravo, da ga lahko utemeljimo na veliko različnih načinov. Res da ni naše, slovensko; pa saj Slovenci tudi bluesa nimamo!

Je pa ta glasba in vse, kar predstavlja, v koreninah tega hitro rastočega podjetja. Težki, celo mučni začetki v počasnem ritmu, ki je kdaj skoraj povsem zastal in potem hitreje in hitreje. Danes ubira stalen ritem kot nova lokomotiva in v ozadju je čutiti, da bo šlo še hitreje.

Zakaj naslov "Funky business"? Še ena zvrst glasbe?

Ko pišem ta prispevek, prebiram knjigo dveh mladih švedskih profesorjev s prav tem naslovom. Prav bi bilo, da navedem imeni avtorjev, a ju še preberem težko z vsemi pikicami in krogci nad črkami njihovih dolgih priimkov. Avtorja sta važna, ker je knjiga zrasla na njenem zeljniku, a še bolj važno se mi zdi sporočilo te knjige: "Ko zaigra talent, kapital pleše".

Novi svet je namreč drugačen. Pozabite, kar ste vedeli včeraj. Konkurenčne prednosti izvirajo iz drugačnosti, drugačnost pa čedalje bolj izvira iz novega razmišljanja ljudi, ne pa tistega, kar izdelujejo podjetja.

Blues je drugačno podjetje, ne samo zato, ker je med zaposlenimi v njem skoraj polovica invalidov. Drugačno je zato, ker gradi na možganih, načinu vodenja, zavračanju klišejev, resnem jemanju še tako norih zamisli, trdem delu in vztrajnosti. Pa je zraslo na proizvodih, na katerih je prejšnje podjetje propadlo. No, resnici na ljubo, tudi novih je nekaj in še prihajajo.

Karl Marx je imel namreč prav. Delavci nadzorujejo proizvodna sredstva: 1,3 kg možganov predstavlja ključ naše prihodnosti.

Kaj morate storiti danes in jutri, da bi v novem svetu uspeli? Alberto Alessi to že počne. In Steve Jobs. In Matjaž Gantar, pa Rudi Bric, pa tudi Jože Angeli. Vsi izkoriščajo poslednji tabu: konkurenco na podlagi čustev in domišljije.

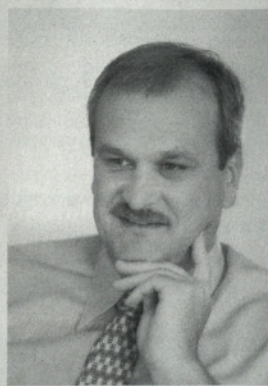
Zato je Blues funky in je funky tudi blues. Drugačnost je prednost, če jo zans uveljaviti. Uveljaviti se je moč, če si drugačen. Zato je v prostoru, v katerem živimo in ustvarjamo, torej v tem bazenu, še veliko funkya in bluesa. Le mnogi ga ne slišijo, drugi nimajo posluha, tretji vse prevpijejo in menijo, da so glavni, ker ni slišati drugih.

Karl Marx je imel res prav, samo mi smo narobe razumeli, kaj je mislil s proizvodnimi sredstvi!

Janez Pušnik

Pismo s poslanskega sedeža št. 60

Bojan Kontič

Za nami je prvo leto novega desetletja, stoletja in tudi tisočletja, ki ga je v slovenski politiki zaznamovala vladna stabilnost. Povsem neobičajno, a resnično. To je bilo leto brez resnejših volilnih spopadov, ker je bilo to leto brez volitev. V parlamentu se je odražala moč vladajoče koalicije. Opozicija ni niti pomišljala kaj šele delovala z namenom, da bi zamenjala izvršilno vejo oblasti. Volilni rezultati so bili tako jasni in do naslednjih volitev nesprenjivi, da je bila utopična vsaka poteza, s katero bi želeli izločiti najmočnejšo vladno stranko. Ostale zamenjave so sicer mogoče, a pomembnejših sprememb v politiki, ki bi na naslednjih volitvah lahko služile kot odgovor, zakaj vstopiti v vlado, torej ni. Celotni prvi minister dr. Janez Drnovšek je pred kratkim ugotovil, da vlada dela dobro. To pa še ne pomeni, da v prihodnje vseeno ne bo zamenjal katerega od "svojih" ministrov. Zaenkrat je, če uporabimo nogometni žargon, podelil nekaj rumenih kartonov. Pred izdajanjem restriktivnejših ukrepov bo vsekakor dobro razmislil. S tem ni povedal nič novega in njegova izjava je precej podobna razmišljanju državljanov, ki se ne ukvarja dosti z zadevami, ki bi lahko imele daljnosežne posledice še za koga drugega razen zanj in za njegove najbližje, in pri tem oceni, da je njegov leto dni star avto dober v vseh pogledih, da pa bo kljub temu potreben resen razmislek o zamenjavi posameznih delov. Naj razume, kdor more. Vsekakor so to razumeli ministrice in ministri pa tudi njihove matične stranke, kajti opozorilo je bilo posredovano ravno v času sprejemanja proračuna. Kar naenkrat so bili vsi bolj ali manj zadovoljni z določenim obsegom porabe v njihovih resorjih. Tudi poslanke in poslanci vladnih strank smo ocenili, da razen nekaterih manjših popravkov ni smiselno globlje posegati v prerazporejanje vladne blagajne. In tako smo sprejeli proračun kar za dve leti skupaj. Pri tem početju je skoraj do konca sodelovala tudi opozicija. Okus zmagoslavja, ki so ga bili deležni pri sprejemanju

novega poslovnika, je tako kaj hitro izginil. Še naprej bomo delovali in odločali po starih pravilih, za katere je večina parlamentarnih strank ocenila, da jih je potrebno spremeniti - toda ne zdaj in ne na tak način. Vsi, ki smo sodelovali pri pripravi in sprejemanju novega poslovnika, pa smo s tem bogatejši za novo izkušnjo. Po vsakem usklajevanju, ki jih ni bilo malo, smo v koaliciji ugotovili, da med nami ni bistvenih razhajanj, že rezultat prvega resnejšega glasovanja pa je pokazal, da dogovor sprejmemo predvsem zato, da ga takoj za tem prekršijo. Nehote sem dobil občutek, da nekateri prisotni na usklajevanjih niti zase ne morejo jamčiti, kako bodo ravnali pri odločanju, kaj šele za svoje kolege iz poslanske skupine. Še dobro, da letos ni bilo volitev. Tako jim je ostalo še nekaj časa, da se zberejo in uredijo svoje vrste, kajti naslednje leto volitve zanesljivo bodo. Predsednik države zagotovo ne bo dosejal, kljub temu da sem trdno prepričan, da bi jih dobil - volitve namreč. Je eden redkih slovenskih politikov, ki oblikuje javno mnenje in ne obratno. Vsi ostali iz kluba najpomembnejših namreč naročijo javnomnenjsko raziskavo in se na podlagi rezultatov odločijo, kaj mislijo. Upam, da se tega recepta ne bodo poslužile kandidatke in kandidati za županske volitve. Teh bo namreč vsaj 192, če medtem ne bomo ustanovili nekaj novih delovnih mest (beri občin). Posebna kadrovska zagata se bo zgodila tudi v primeru, če bomo v parlamentu sprejeli odločitev o nezdružljivosti poslanske in županske funkcije. Nekateri namreč ocenjujejo, da je takšna nezdružljivost nujna že zaradi enakopravnosti vseh lokalnih skupnosti. Zaradi prevelikega števila županov je namreč onemogočena izvolitev vseh v parlament. Ta argument zame ni resen in ni prepričljiv. Je pa res, da dveh funkcij ni mogoče opravljati kvalitetno, saj vsaka zase zahteva popolno profesionalnost. Pred nami je, med drugim, tudi zelo zahteven projekt ustanavljanja pokrajin, s katerim želimo zaustaviti nadaljnjo centralizacijo države, ki se je razbohotila v preteklih desetih letih. Centralizacija je kot bolezen. Če je ne odkrijemo dovolj zgodaj in ne postavimo natančne diagnoze ter pričnemo z zdravljenjem, se odvija sama po sebi. O tem nekoliko več v naslednjem pismu.

Prijetno praznovanje in vse naj v naslednjem letu.

V "HOLDINGU" IMAMO ZADOSTI VPLIVA

Tiskovna konferenca poslancev LDS, Jožefa Kavtičnika in Milana Kopušarja

V petek 7. decembra 2002 je bila v sejni sobi Hotela Paka v Velenju novinarska konferenca poslancev LDS iz Šaleške doline, Jožefa Kavtičnika in Milana Kopušarja. Konferenco je vodil predsednik MO LDS Velenje Drago Martinšek. Rdeča nit konference je bilo sprejetje dvoletnega državnega proračuna, kar LDS in tako tudi poslanca iz našega okolja, štejejo za velik uspeh. Najprej je Jože Kavtičnik spomnil na svoje programske obljube iz predvolilne kampanje in nanizal nekaj konkretnih akcij, ki jih je izpeljal. Posebej je poudaril zavze-manje, da je Premogovnik Velenje prišel v sistem "holdinga", ne da bi z njim sodeloval zgolj pogodbeno. Glede samega proračuna je poudaril bistveno razliko med postopkom v letu 2001 in tem, za leti 2002 in 2003. Predstavil je postopek sprejemanja in možnost vključevanja predlogov in dopolnil, ki se konkretno nanašajo na volilni okoliš poslancev Kopušarja in Kavtičnika.

Poleg celovitega pregleda je navedel, da je uspel v proračunu zagotoviti sredstva za preplastitev Foitove in Partizanske ceste v Velenju, v višini 60 MIO SIT v letu 2002. Poleg tega še 11 MIO SIT leta 2001, v letu 2003 35 MIO SIT, v letu 2004 160 MIO in leta 2005 43 MIO SIT za obnovo Šaleške ceste v Velenju. Milan Kopušar je nekoliko opisal način sodelovanja med obema poslancema in tudi občasnno sodelovanje s tretjim poslancem iz našega okoliša Bojanom Kontičem. Razkril je tudi dejstvo, da je potrebno večino aktivnosti za uveljavljanje lastnih interesov izvesti veliko prej, po samih ministrstvih, kjer se proračun pripravljal, ne šele takrat, ko pride osnutek dokumenta pred poslance. Na ta način je v sprejetem proračunu tudi za področje občine Šoštanj kar nekaj pomembnih postavk za urejanje cest, predvsem bi se naj pričelo bolj intenzivno urejati cesto Šoštanj Črna tudi s šoštanjne strani, saj je za leto 2002 zagotovljenih 92 MIO SIT in v letu 2003 52 MIO SIT, prav tako pa so zagotovljena sredstva za rekonstrukcijo s črnske

strani in sicer v letu 2002 v višini 100 MIO SIT in 2003 80 MIO SIT, tako da bi bila leta 2004 celotna cesta Črna - Šoštanj posodobljena in prevlečena z asfaltno prevleko.

Nadejamo se lahko tudi preplastitve ceste Šoštanj - Pesje, za kar je v proračunu 80 MIO SIT, za samo mesto Šoštanj pa je v obeh letih 2002 in 2003 za posodobitev Koroške ceste zagotovljenih po 53 MIO SIT.

Poleg tega je v proračunu med prioritetami ministrstva za šolstvo in šport uvrščeno sofinanciranje izgradnje nove osnovne šole v Šoštanju

v višini 60 MIO in leta 2003 140 MIO SIT. Malo manj pa je poslanec Kopušar zadovoljen z višino odobrenih sredstev za sanacijo zdravstvene doma v Šoštanju, saj je ta problematika po vsej državi očitno zelo pereča, denarja pa premalo. Državni proračun pa zagotavlja tudi precej visoka sredstva za dogradnjo čistilne naprave in sicer za leto 2002 200 in leta 2003 400 MIO SIT.

Poleg naštetih konkretnih zadev sta poslanca opozorila na precej sredstev, ki jih ministrstva dodeljujejo na podlagi javnih razpisov.

V nadaljevanju je Jožef Kavtičnik odgovoril na vprašanje glede slabe

cestne povezave med Velenjem in Celjem in pri tem izrazil tudi nekaj nezadovoljstva, da "velenjsko gospodarstvo" to vprašanje izpostavlja tako pozno. Milan Kopušar ga je dopolnil s pojasnilom, da se sicer snuje kvalitetna povezava na relaciji Dravograd - Krško, vendar je to dolgoročni projekt.

Na naše vprašanje o domnevno premajhnem vplivu energetskega podjetja iz Šaleške doline v "holdingu" je odgovoril poslanec in župan občine Šoštanj Milan Kopušar. Izrazil je prepričanje, da je vodstvo "holdinga" optimalno zastopano s kadrovskega potenciali, ki so zrasli v Premogovniku in TEŠ in da bo vpliv tega okolje na delovanje "holdinga" dovolj velik. Dodal je še, da pri kreiranju vodstvene strukture niso delovali pretirano javno, kot je bil to na primer pritisk "civilne družbe" za določitev sedeža v Mariboru, ampak je teklo intenzivno dogovarjanje s pristojnimi na ministrstvu, tako da bo interesom, glede na velikost in pomen proizvodnje električne energije v Šaleški dolini, v celoti zadoščeno.

(pr)

Prometni kotichek št. 11

Matjaž Cesar

Leto 2001 se izteka in še pred prazniki smo dočakali prvi sneg. Kot izgleda je večina voznikov iz leta v leto bolj osveščena in posebnih težav tokrat ni bilo. Vzdrževalci cest, kljub snegu, dobro skrbijo, da so le-te v dobrem stanju.

In tudi mi smo prišli kar daleč na eni glavnih prometnih žil skozi občino Šoštanj. Če bi na cesti, ki jo obravnavamo bilo vse kot mora biti, bi bili že na Slemenu. Kljub dobremu tempu se nahajamo šele na križišču pri otroškem vrtcu na Koroški cesti in leto je osma kritična točka na naši poti proti Slemenu.

Prometni vrvež ne pojenja preko celega dne. Po zaprtju ceste proti Gaberkam teče največ prometa iz centra Šoštanja naravnost po glavni cesti proti okoliškim krajem in obratno. Le malo manj je obremenjena cesta iz tega križišča proti Topolšici. V zgodnjih jutranjih urah, ko se velika večina delovnih ljudi pada na delo je na tem križišču še posebno živo saj mnogo staršev pripelje svoje otroke v varstvo. A o tem problemu naslednjic.

Resnično dobro varnost za udeležence v prometu bi pomenilo križišče s krožnim tokom vendar za kaj takega tu res ni prostora. Problem tega križišča je ta, da se ravna črta glavne ceste lomi ravno v križišču in je zato slabo pregledno. Ako želimo zaviti iz centra mesta proti Metlečam, zagledamo vozilo iz nasprotno smeri, ki prihaja po glavni cesti in mu moramo odstopiti prednost, še v zadnjih desetih metrih. Velik problem je zaznaven tudi iz nasprotno smeri, kadar pripeljemo po glavni cesti proti centru mesta. Preglednost povsem izniči visoka ograja

na desni strani, brez katere pa si ne moremo zamisliti ignišča ob otroškem vrtcu. Posebno nevaren pa je vstop v križišče iz smeri Topolšice. Po dolgi ravnini, kjer ponavadi kar preveč hitimo se pripeljemo v izredno ozek, z obeh strani ograjen, rahel desni ovinek, ki je že skoraj v križišču samem. In prav nič nam ne da vedeti, da smo na stranski cesti. Trikotni znak, ki naj bi nas obveščal o tem je sicer postavljen a na žalost na najbolj neprimernem mestu in le 10 metrov pred križiščem. Na njem je celo dopolnilna tabla, ki naj bi nas obvestila, da je do prednostne ceste še 50 metrov. Zaradi ozkosti cestišča pa je ta znak le ovira kamionom in avtobusom, ker stoji tik ob vozišču in je zato večino časa obrnjen postrani. Nam domačinom tako nič ne pomeni, ker vozimo na pamet. Problem pa predstavlja za tuje voznike. Na srečo je tik pred križiščem postavljen STOP znak, vendar ga je kar nekaj voznikov že spregledalo in povzročilo prometno nesrečo. Za pešce je v tem križišču poskrbljeno dokaj dobro, kolikor pač to dopuščajo prostorski pogoji. Le v smeri proti Metlečam je pešačenje pravi podvig in nekakšna proga preživetja saj že v križišču samem zmanjka pločnika. Izvedba pločnika je nujno potrebna v najkrajšem času.

Naj bo za letos dovolj. Naslednji prispevek bo govoril o cesti sami do konca mesta Šoštanj. Bralki iz Lajš hvala za dopis, kjer je izčrpno opisala prometno problematiko! Že v mesecu februarju boste na vrsti. Vsem bralcem hvala za pozornost in srečno leto 2002. Vam želim!

ACMAN

Moda za popolne

Vesele Božične praznike in Srečno Novo leto

Velenje (03) 58 62 925,
Griže, (03) 71 00 420,
Ljubljana, (01) 43 61 181

ACMAN d.o.o., Partizanska 5, Šoštanj

PODPREDSEDNIK MLADEGA FORUMA ZLSD IZ NAŠE OBČINE

Na kongresu mladega foruma združene liste socialnih demokratov je bil za podpredsednika izvoljen Jure Kodrun iz Raven pri Šoštanju. Prejel je veliko večino podpore delegatov in delegatov iz vseh lokalnih organizacij, ki ji je že 57. Za predsednika je bil izvoljen Luka Juri iz Kopa.

Jure Kodrun, predsednik Mladega foruma. Foto: arhiv

Tako ima sedaj mladi forum ZLSD Šaleška dolina poleg podpredsednika še člana predsedstva Dimitrija Amona in regijskega koordinator-

ja Gašperja Koprivnikarja. Skupaj se bodo še naprej zavzemali za dobro Šoštanja in Šaleške doline ter se uveljavljali v politiki političnih podmladkov.

Mladi forum Zdržene liste je prižgal svečo pri Žlebnikovi domačiji, kjer je 22.2.1945 padel naš pesnik in pisatelj ter narodni heroj narodnoosvobodilnega boja Karel Destovnik-Kajuh.

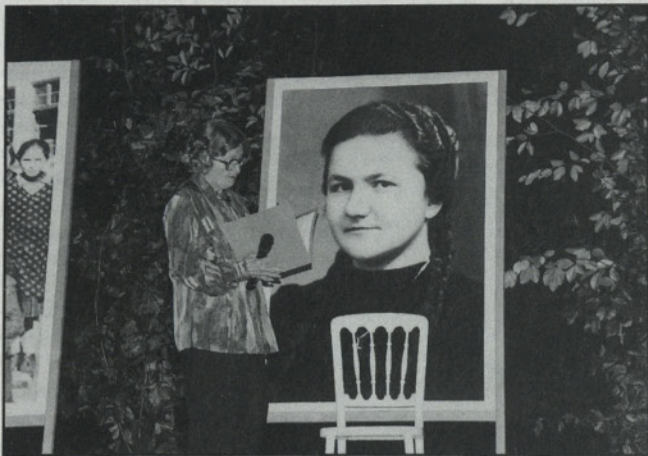
Svečka Mladega foruma za Kajuha. Foto: arhiv

Mladi forum že vrsto ker prižiga svečo pri Žlebnikovi domačiji in na dan, ko je padel Kajuh, prireja pohod od Kajuhovega spomenika v Šoštanju do Žlebnikove domačije.

Mladi forum ZLSD Šoštanj
Jure Kodrun

15 let U3ŽO

Univerza za tretje življenjsko obdobje (U3ŽO) Velenje, ki deluje na področju občin Šmartno ob Paki, Šoštanj in MO Velenje, je svojo petnajsto obletnico delovanja obeležila s prireditvijo "Vrtljak življenja..." v kulturnem domu v Velenju konec meseca oktobra.

Anica Podlesnik ob samopredstavitvi v petih slikah.

Foto: Jože Miklavc

Po predstavitvi knjižnega dela Damjana Kljajiča, mentorja literarnega krožka, se je rojena Topolščanka in upokojena učiteljica Anica Podlesnik predstavila v petih življenjskih slikah, kolažu v živo pripovedovanih zgodb iz različnih obdobj svojega življenja. V zanimivo pripoved, ki so jo krasile dvometrske fotografije njenih portretov iz šole, študija, učiteljevanja ter aktivnosti v Univerzi za tretje življenjsko obdobje, je vnesla imena in obraze številnih krajanov Topolšice, Šoštanja in Šaleške doline. Skozi njeno iskrivo podoživljanje so se v minule čase povrnili tudi številni drugi v dvorani. Srečanje je bilo nadvse prisrčno in vredno mnogih ustvarjalnih članov U3ŽO Šaleške doline Velenje

Jože Miklavc

Namesto objave "pisma bralca"

Bralce obveščam, da je bil intervju z g. Detlefom Tičerjem v prejšnji številki lista deležen precej "nenapisanih" odzivov, prejeli pa smo tudi tri pisma, domnevno iste osebe, katerih avtorstvo niti ni pomembno. Pomembneje se mi zdi, da je stanje v Šoštanju še vedno takšno, da nezaceljene rane iz celega prejšnjega stoletja življenja našega mesta kar naprej burijo duhove, zanesljivo pa LIST ni in ne more biti mesto za razčiščevanje še vedno tlečih ideoloških nasprotij, ki bremenijo predvsem starejšo generacijo Šoštanjčanov.

Ker gre v pismih za imenovanje konkretnih oseb, ki naj bi bili udeleženi na eni in drugi strani puškinih cevi, v naši moči pa ni, da bi danes v novinarskem smislu lahko zadeve verodostojno preverili, saj se pričevanja takrat živečih precej razlikujejo, materialni dokazi, v kolikor obstajajo, pa nam niso dosegljivi, sem prepričan, da pisem nimamo pravice objaviti, ne iz pietete do mrtvih, ne zaradi posredno in neposredno obtoženih za izvajanje usmrtitev. Če bi takšno pismo objavili, bi LIST naredil natančno isto, kot je bilo zagrešeno takoj po II. svetovni vojni na Goricah. Brez dokazov bi izvedli "eksekucijo"! Zato bodo pisma na voljo pristojnemu javnemu tožilstvu, če bo ta državna služba ukrepala skladno s pristojnostmi in poklicno etiko. Avtor pisem je namreč predlagal ustanovitev občinske komisije, ki naj bi pomagala, "da pride šoštanjska resnica na dan", vendar ta zadeva ni v pristojnosti občine, zato menim, da bi avtor moral pisma sam odstopiti tožilstvu.

V bodoče ne odklanjamo polemik o bolečih in perečih temah iz zgodovine našega okolja, nenazadnje tudi o brez sodbe pobitih ljudeh na Goricah. Nikakor pa na straneh našega časopisa ne bomo dopuščali poseganje v pieteto umrlih in integriteto še živih zgolj na podlagi namigovanj brez možnosti, da bi takšne namige lahko sami preverili.

Odgovorni urednik

p.s.

Poleg drugih pa nas je poklicala ga. Ana Florjanc iz Lokovice. Na spisku pobitih in pokopanih na Goricah je tudi njen oče, vendar je ime zapisano napačno. Ni Anton, temveč Alojz Jelen.

Zahvalna nedelja v Zavodnjah

V mesecu novembru smo tudi v Zavodnjah praznovali zahvalno nedeljo, ki jo je daroval g. Janko Kvartič.

To je dan, ko se verniki bogu zahvalimo za vse prejete darove tega leta. Okrasitev cerkve s cvetjem so zamenjali čudoviti aranžmaji, izdelani iz sadja, poljskih pridelkov in vrtnin.

Vse to pa je delo naših deklet, ki jim nikoli ne zmanjka idej in ne veselja, da je cerkev lepo okrašena.

Hvala vam za vaš trud, hvala tudi zato, ker si poleg svojih obveznosti in učenja še najдете čas zato.

Posebna zahvala gre tudi našim ključarjem, ki se kljub izteku svojega mandata še vedno trudijo opravljati svoje poslanstvo.

Z veseljem pa prisluhnemo ubranemu petju našega ženskega zbora pod vodstvom Barbare Mazej iz Šoštanja in ob spremljavi njenega brata Jerneja Mazeja.

Daritev narave pred oltarjem v cerkvi Sv. Petra v Zavodnjah.

Foto: arhiv

S svojim petjem se vsako leto predstavijo tudi širšemu občinstvu na dekanijem srečanju cerkvenih pevskih zborov v Šoštanju.

Daritev svete maše na zahvalno nedeljo se je počasi že bližala kraju. Zadonele so orgle, po cerkvi se je razlegala zahvalna pesem:

Hvala večnemu Bogu,
vse stvari ga zdaj molite!
Stvarniku, dobrotniku,
večno slavo zadonite...

Ana Meža

HTZ GOB PIP telkom HabiT ERTO

POSLOVNI SISTEM
PREMOGOVNIK VELENJE

Naj bo tudi
vaše leto 2002 srečno,
plodno in vredno ponosa.

gorenjenotránja oprema d.d.

DELTA LUNA

gorenje marles

gorenjeKopalnice gorenjeKeramika

Vesel Božič in srečno novo leto 2002

Gorenje Notranja oprema d.d. • Partizanska 12 • p.p. 6 • 3322 Velenje • Tel.: 03 / 898 51 10 • Fax: 03 / 898 51 13 • www.gorenje-rio.si

"Korenine" iz Raven

Kot je že v navadi in po tradiciji, so se tudi letos v gostišču Kotnik srečali starejši krajanji Raven. Srečanje organizira Krajevni odbor RK Ravne ob podpori območne organizacije rdečega križa in pa seveda tudi občine in tamkajšnje krajevne skupnosti. Starostniki nad sedemdeset let, ki jih je v Ravnah kar 95, se srečanj radi udeležujejo in tudi letos ni bilo izjem. K dobremu vzdušju je prispeval tudi kulturni program, kar pa gre za sluzga različnim izvajalcem. Par toplih besed so udeležencem namenili tudi govorniki iz vrst organizatorjev: Jože Medved, Jože Jančič in Erna Obšteter, dodatno pa je k pestremu vzdušju prispevalo tudi igranje Ivana Kumra, ki ob takih priložnostih rad raztegne svoj meh.

Najstarejša udeleženca srečanja sta bila Marjeta Kotnik in Jože Videmšek, katerih se je organizator posebej spomnil. Žal se ob zvokih glasbe za ples nista zavrtela, sta pa rada zapela skupaj z drugimi, saj take vrste družabnosti brez domače pesmi skoraj ni. Namena narediti veselje in pokazati pozornost starejšim krajanom ni bilo težko doseči, saj

Najstarejša: Marjeta Kotnik in Jože Videmšek.

Foto: M.K.

je dobro razpoloženje prisotnih dovolj zgovoren dokaz, kako malo je treba, da je človek zadovoljen. Na tiste, ki jim bolezen ni dopuščala, da se pridružijo skupnemu veselju, pa bo, po besedah Jožeta Jančiča, mislil Božiček in jim podaril kaj malega.

Milojka Komprij

SOCIALNA DELOVNA POMOČ NA KMETIJAH

V preteklosti je bilo samoumevno, da se je v primeru nesreče ali bolezni na kmetiji znotraj družine poskrbelo za nadomestitev delovne sile, v bolj tragičnih primerih so bili pripravljene pomagati tudi sosedje. Tako je bilo mogoče v okviru velikih družin - pogosto z žrtvami, ki se niso ozirale na lastne interese in potrebe - nekako nadomestiti izpad delovne sile in tako preprečiti izgubo dohodka na kmetiji.

Z zapuščanjem podeželja, zmanjševanjem delovne sile na kmetijah, dodatno zaposlitvijo zunaj kmetije je postala možnost nadomeščanja delovne sile v primerih bolezni in nesreč vedno bolj negotova in pogosto nemogoča. Ta situacija ogroža družino iz socialnega in zdravstvenega vidika, saj je na eni strani zdrava oseba preveč obremenjena, na drugi strani pa obbolela oseba prezgodaj prične z delom. Status kmeta kot poklic oz. obliko samozaposlitve v lastnem podjetju - to je na kmetiji - postavlja kmeta v neenakovredni položaj v primerjavi z delavci. Tako kmet kot delavec imata na pravni podlagi enake pravice (bolezni, porodniški dopust, letni dopust), stvar delodajalca pa je, kako v času odsotnosti z dela organizira nemoten potek dela. V takšnih okoliščinah je kmet prikrajšan do koriščenja svojih pravic.

V državah zahodne Evrope so že pred leti začeli z iskanjem možnosti za reševanje nastalih socialnih stisk na kmetijah in začeli razvijati sistem socialne delovne pomoči. Ta temelji na organizirani medosedski pomoči med kmetijami z zagotavljanjem delovne sile v primeru nesreče ali bolezni na kmetiji. Financiranje te pomoči je zagotovljeno iz različnih virov. Predvsem pa iz zdravstvenega zavarovanja, sredstev za socialne programe, namensko zbranih in solidarnostno uporabljenih sredstev in.

Socialna delovna pomoč na kmetijah se v Sloveniji ne izvaja in je praktično neznan, potrebe po njej pa velike, saj imamo v Sloveniji zelo veliko nesreč v kmetijstvu in gozdarstvu in eno največjih smrtnosti pri teh nesrečah v Evropi. Edina možnost za delovno pomoč na kmetijah pri nas je organizirana preko javnih del Zavoda RS za zaposlovanje.

Za to obliko pomoči lahko zaprosite v delovnih konicah, v primeru bolezni na kmetiji, v primeru odsotnosti družinskega člana in ko ostareli ljudje kljub zmanjšani delovni sposobnosti želijo ostati na kmetiji. Pomoč ob delovnih konicah zajema vse oblike rastlinske pridelave, živinorejska proizvodnja pa take pomoči ni deležna. Slabost sistema javnih del je ta, da postopek pridobitve pomoči traja 1,5 do 2 meseca, pomoč pa je v večini primerov potrebna takoj. Zaradi tega želimo vzpostaviti tak sistem, da bo mogoče delovno pomoč aktivirati takoj.

Na podlagi analize anket, ki so bile poslani na kmetij, včlanjene v strojne krožke na območju Kmetijsko gozdarskega zavoda Celje, smo ugotovili, da bi v zadnjih petih letih polovica kmetij potrebovala takšno pomoč in da bi koristili socialno delovno pomoč. Kmetije so izrazili tudi interes, da bi tovrstno pomoč izvajali.

Na podlagi teh dejstev je nastal projekt uvajanja socialne delovne pomoči na območju, ki ga pokriva Kmetijsko gozdarski zavod Celje in se bo pričel poskusno izvajati s pričetkom leta 2002. Kmetija bo lahko zaprosila za socialno delovno pomoč v primeru upravičene delovne odsotnosti zaposlenih na kmetiji. Pri tem mora biti upravičenec pokojninsko invalidsko zavarovan kot kmet. Za pomoč bo lahko zaprosila ob nenadni bolezni, poškodbi, bolnišničnem zdravljenju ali rehabilitaciji, smrti in za čas 4 tedne pred in po porodu. Potrebo po pomoči bo kmetija javila vodji Strojnega krožka, ki bo na kmetijo poslal ustreznega izvajalca pomoči pri delu. Čim prej bo potrebno oddati tudi pisno prošnjo za dodelitev socialne delovne pomoči na posebnem obrazcu. Upravičenost vloge bo obravnaval nadzorni odbor Strojnega krožka. Ko bo upravičenec zopet sposoben opravljati dela na kmetiji, bo za delno povrnitev stroškov socialne delovne pomoči vodji Strojnega krožka dostavil obračunski list, bolniški list in potrdilo o plačilu ur. Vodja Strojnega krožka bo v nadaljnjem postopku uredil vse potrebno za delno povrnitev stroškov.

Po eni strani upamo, da bo nesrečnih slučajev čim manj, po drugi strani pa tudi, da bi socialna delovna pomoč na kmetijah živelja tudi pri nas.

Lidija Diklič, kmet. inž.

Pa pride policaj, pa kaj!

VLOM V LOVSKO KOČO

Dne 03.12.01 so bili policisti obveščeni, da je neznanec vlomil v staro lovsko kočjo v Zavodnjah. Policisti so skupaj s oskrbnikom ugotovili, da je neznanec iz kočje odtujil nekaj alkoholne pijače in cigarete. S tem dejanjem je neznanec oškodoval LD Velunja za okoli 20.000,00 SIT.

VLOM V VIKEND

Na policijsko postajo je dne 01.12.01 poklical občan in povedal, da mu je neznan storilec vlomil v vikend, kateri se nahaja v kraju Zavodnje. Policisti so pri ogledu ugotovili, da je iz notranjosti vikenda neznanec odtujil nekaj predmetov in s tem oškodoval lastnika M.F. iz Lokovice.

PROMETNA NEZGODA Z MATERIALNO ŠKODO

Dne 28.11.01 ob 10.45 uri so bili policisti obveščeni, da je v Šoštanju na Koroški cesti prišlo do prometne nezgode z materialno škodo. Na kraju je bilo ugotovljeno, da je za prometno nezgodo odgovorna voznica osebnega avtomobila D.S. ki je izsiljevala prednost drugemu vozniku. Zardi prekrška se bo zagovarjala pri sodniku za prekrške.

UDAREC ZARADI CIGARET

Dne 28.11.01 v večernih urah se je na policijski postaji zgledil občan A.M. iz Šoštanja iz naznanil, da ga je znanec D. F. prav tako iz Šoštanja udaril, ker mu ni hotel izročiti cigarete. Ker mu jih je nato s silo vzel se bo moral zagovarjati na sodišču.

Istega dne v večernih urah so bili policisti obveščeni o kršitvi javnega reda in miru na Kajuhovi cesti v Šoštanju. Ugotovljeno je bilo, da je Z.R. iz Šoštanja udaril Z.L. in se bo moral zaradi tega zagovarjati pri sodniku za prekrške.

ODVZEM MOTORNEGA VOZILA

Dne 18.11. 2001 je v večernih urah občan iz Topolšice prijavil, da so mu neznan storilec odtujili neregistriran osebni avtomobil znamke Golf, serija I. Pri zbiranju obvestil je bilo ugotovljeno, da so osumljeni tega kaznivoga dejanja trije mladotletniki iz Šoštanja V.M., P.G. in V.K. Vozilo je bilo zaseženo in vmjeno lastniku, omenjeni pa se bodo morali zagovarjati pri sodniku.

PREVENTIVNE AKCIJE

Naj občane opozorimo, da od 01.12.01 do 15.12.01 poteka preventivna akcija STOPIMO IZ TEMA in je poudarek na kontrolo pešcev v prometu in nošenje kresničke oz. odsevnega telesa v mraku oz. teme.

Od 15.12.2001 do konca leta bo potekala preventivna akcija NATAKAR, TAKSI PROSIM. Tu bo poudarek predvsem na psihofizično stanje voznikov v cestnem prometu.

Ves mesec december poteka tudi preventivna akcija PETARDE. Policisti bodo dali poudarek na kršitelje, ki z metanjem petard motijo ostale občane. Prav tako bodo opravljena predavanja na OŠ v Občini Šoštanj, glede nevarnosti uporabe petard oz. ostalih pirotehničnih izdelkov.

Vsem občankam in občanom občine Šoštanj želim v svojem osebnem imenu in imenu Policijske postaje Velenje, da bi se vam v prihodnjem letu uresničile vse želje in da bi vas skozi vso leto spremljala sreča, zdravje, osebno zadovoljstvo, vsekakor pa tudi varnost.

VODJA POLICIJSKEGA OKOLIŠA
Dejan POTOČNIK

Vaša lekarna svetuje

Z zdravim življenjem nad zaprtje

Prebavila imajo v telesu številne pomembne funkcije. Njihova osnovna naloga pa je zagotavljanje energije in drugih gradbenih elementov za telo. Hrana ali pijača, ki ju zaužijemo, se v prebavilih razgradi do osnovnih sestavnih elementov, ki so tako majhni, da lahko preidejo v kri. Ta proces imenujemo prebava. Pri prebavi sodelujejo različni encimi, ki se v prebavno cev izločajo na različnih mestih, zato mora hrana po prebavilih potovati. Po končani encimski razgradnji se del zaužite hrane absorbira, neprebavljeni del pa se izloči.

Odrasel človek izloča od 3-krat na dan do 3-krat na teden. Če je odvajanje pogostejše, lahko govorimo o driski, če pa je redkejša, govorimo o zaprtju. Zaprtje je pogostejše v razvitih deželah, v večji meri prizadene ženske kot moške in starostnike pogosteje kot mlajše generacije.

Opozorilni znaki, zaradi katerih je potreben obisk pri zdravniku, so: kri v blatu, močne bolečine v trebuhu ali šibkejša oz. zmerne bolečine, ki trajajo več kot 48 ur, izmenjava zaprtja in driske, bruhanje ali hitro izgubljanje telesne teže.

Vzroki akutnega zaprtja so najpogosteje sprememba okolja, življenjskih navad, uporaba nekaterih zdravil in diagnostikov ter menstruacijski cikel. Vzroki kroničnega zaprtja pa so lahko: psihična stanja, sistemske bolezni, telesna nedejavnost, uporaba nekaterih zdravil, nosečnost, slabe socialno-toaletne navade, neustrezne prehranjevalne navade, zavestno zadrževanje blata in odlašanje iztrebljanja zaradi oralno-rektalnih sprememb (hemoroidi).

Zavestno lahko vplivamo samo na začetni del prebave cevi (požiranje) in na njen končni del (iztrebljanje). Posredno pa z načinom življenja vplivamo na celotno prebavno cev. Danes uživamo pretežno koncentrirano hrano z malo vlakninami. Večji del zaužite hrane se prebavi do sestavin, ki se vsrkajo v kri, zato v črevesju ostane zelo malo neprebavljene, kar pa črevesno peristaltiko ne vzpodbuja v zadostni meri. Posledice sodobnega načina življenja, npr. sedeče delo, uporaba avtomobila in dvigala, zmanjšujejo aktivnost črevesja. Nezadostno uživanje tekočine pa povzroča, da je iztrebljeno blato bolj kompaktno in trdo. Pomanjkanje časa v vsakdanjem življenju nas pogosto prisili, da zadržujemo opravljanje velike potrebe. Blato ostaja v črevesju dlje časa, voda se absorbira in blato tako postaja vedno bolj trdo. Takšno odlašanje opazimo že pri otrocih, ki se pogosto

zatopijo v igro.

Tudi zdravila (npr. nekatera zdravila za zdravljenje visokega krvnega tlaka, depresije, ipd.) lahko pospešujejo zaprtje. Kaj storiti ob zaprtju?

Ob zaprtju pogosto svetujemo spremembo življenjskih navad, ki zajema: veliko gibanja, vaje za uporabo in krepitev trebušnih mišic, uživanje zadostnih količin živil z vlakninami in balastnimi snovmi, zadostno uživanje tekočine (do 2 litra dnevno, najbolj naraven napitek je navadna voda, izogibati pa bi se morali pravemu čaju, kakavu in rdečemu vinu), obiskovanje stranišča v določenem času dneva, po možnosti večkrat dnevno (ritualizacija iztrebljanja).

Pri zaprtju lahko koristi tudi masaža trebuha. Začnemo desno spodaj pod popkom in gremo navzgor po desni strani trebuha, nadaljujemo pod desnim rebrnim lokom in nato pod levim, ter nato navzdol po levi strani trebuha. To pot opravimo z enim gibom roke in jo večkrat ponovimo. Včasih pa je pri zaprtju vseeno potrebna tudi pomoč zdravil.

Zdravila za zdravljenje zaprtja

Zdravila za zdravljenje zaprtja lahko delujejo na več načinov. Nekatera delujejo neposredno na črevesje, npr. ricinusovo olje. Takšna zdravila imenujemo stimulaturna odvajala. Nekatera z vezavo vode povečajo volumen in maso blata, s čimer stimulirajo črevesno peristaltiko. Primeri takšnih odvajal so laneno seme, pšenični otrobi, težko prebavljivi celulozni derivati in sladkorji. Pogosto pa se uporabljajo tako imenovani drsljivci, npr. parafinsko olje in glicerol, ki olajšajo drsenje blata skozi črevo.

Odvajala pa so tudi skupina zdravil, ki se pogosto pretirano uporabljajo in tudi zlorabljajo. Po izkušnjah, ki jih imamo v lekarnah, največkrat po odvajalnih sredstvih posega ženska populacija, predvsem mlajše predstavnice, ki jih k temu napeljujejo modni trendi vitkih deklet.

Zaključek

- Odvajala naj se pri samozdravljenju uporabljajo le krajši čas, do 4 dni. Pri daljši trajajočem zaprtju lahko nastane zasušeno čep blata v zadnjiku, ki je spremljan s krči in ga bolnik ne more izločiti niti po zaužitju odvajala. V tem primeru je potreben obisk pri zdravniku.

Natalija Dermol Črešnik,
mag. farm.

Rdeči petelin ni zapel

Novembra je ogenj v dimniku na domačiji Martina Jevšnika v Ravnah 166 tako prestrašil stroškov gospodarinjo, ki je bila v tistih večernih urah sama doma, da je poklicala na pomoč gasilce. Gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Šoštanj so nemudoma prispeli in preprečili vžig saj v dimniku. Za hitro intervencijo sta jim Jevšnikova zelo hvaležna, še posebno gospodinja, ki ima zaradi že enega doživetega požara z ognjem res slabe izkušnje. Hvala torej gasilcem in vsa pohvala njihovi hitri intervenciji in ukrepom.

M.K.

NAŠI OBČANI

Smrti do 26.11.2001
Marija PRAZNIK,
Florjan 183

Spremljajte programe KRS!

KRS Šoštanj

107 MHz FM

tel

03 898 68 02

gsm/sms

041 371 111

mojradio@mojradio.com

www.mojradio.com

mojradio

ZDRUŽILI SILE - ZA ZABAVO!

Staro leto se poslavlja in čas je primeren za obračune in tudi za praznovanja. Tudi šoštanjski upokojenci levega in desnega brega to vedo, zato so se 29. novembra zbrali v jedilnici TEŠ, da rečejo to in ono ter da se skupno tudi majčkeno razvedrijo.

Za popestritev večera je zapel njihov stanovski mešani pevski zbor, ki ga marljivo vodi Alenka Mlinšek. Foto: M.K.

Kar 135 se jih je zbralo in med njimi so štirje najstarejši Greti Stopar, Marija Meh, Jože Pusovnik in Anton Srebre prejeli od predsednikov pododborov Drvariča in Rebernaka rožice in želje po dobrem zdravju.

Svojim vrstnikom je spregovoril Evgen Drvarič. Foto: M.K.

2. srečanje te vrste se je začelo s pesmijo upokojenskega zbora, ki ga uspešno vodi Alenka Mlinšek, besede pozdrava pa je dodal Evgen Drvarič, ki je poudaril, da je srečanje namenjeno predvsem druženju. Kljub temu je tajnik društva Stane Mazej seznanil upokojence z nekaterimi novostmi v zvezi s pokojninami in pri tem poudaril, da se ne bi smelo jemati upokojencem že pridobljenih pravic. Na hitro sprejet zakon upokojencem ni naklonjen, stalno poudarjanje, kako je pokojninska blagajna prazna, pa gre tudi na račun državnih pokojnin, ki so bile izplačane iz tega sklada, dotacije zanje pa ni bilo. Upokojence je tudi pozval k včlanjevanju, saj

bo tudi tako glas te populacije bolj slišen, seznanil pa jih je tudi s tem, da bo drugo leto volilno leto in da se bo vrh društva v Šoštanju slej ko prej zamenjal.

Kljub nič kaj razveseljivim informacijam pa je bilo vzdušje v jedilnici TEŠ dobro in prijetno, popestrjeno tudi z zvoki ansambla Unikati s pomočjo muzikantov iz vrst upokojencev.

Milojka Komprij

TRETJI "ŠOŠTANJSKI IZZIV"

V nabito polni dvorani Kulturnega doma v Šoštanju, so v soboto 17. novembra zvečer pokali šivi. Skupina šoštanjskih podjetnikov je v sodelovanju z ERO Velenje, Turističnim društvom Šoštanj, Občino Šoštanj in županom Milanom Kopusarjem, ter nekaterimi sponzorji, pripravilo tretjo tradicionalno modno revijo "Šoštanjski izziv 3", ki je navdušila obiskovalce tako po strokovni kot tudi po umetniški strani.

Predstavilo se je več trgovin z obutvijo in oblačili, program pa so popestrili pevki Aleksandra Cavnik in Irena Vrčkovnik ter pevec Vili Resnik. Vse se je začelo s čudovito umetniško sceno Petra Radoje in Romane Kolenc (z Magic Sevnica) ter plesno točko Ane Štefanc. Alenka Lesjak je v zabavni točki razvedrila navdušene obiskovalce, prve modne predstavitve pa je povezala v celoto spretna in dopadljiva moderatorka Maja Sopolšek. Predstavitve programa trgovine Saša, športnih in elegantnih oblačil je nakazala vsebino prireditve, ki so ji amaterski manekenke in manekeni dajali čar in profesionalnost. Vili Resnik, katerega sponzor je bila Era blagovnica Šoštanj, pa je z nekaj dima in scenske parodije sprostil ozračje v dvorani. Z obutvijo in pleteninami se je nato predstavila prodajalna Muca copatarica in Štrenca, obetavna Aleksandra Cavnik pa je spet zaokrožila s svojim pevskim nastopom drugi blok predstavitev. Erina blagovnica Šoštanj je dala vedeti, da ima odgovore skoraj za vsa letna obdobja, medne izzive ter klasične potrebe po oblačenju.

Po nujnem predahu, ki so ga izkoristili sponzorji z degustacijo vina, se je show nadaljeval z mladostnim in sproščenim nastopom malih šoštanjskih manekenov in manekenk v oblačilih otroške mode "Saša". Obiskovalce so mladi evforično navdušili. Prehod na resnejše teme Ere blagovnice so lepa dekleta in postavni fantje kaj hitro obvladali, Vili Resnik pa je še v drugo napolnil oder in skupaj z malim Sandijem opravil z občinstvom. Enkratno! Pred nastopom Irene Vrčkovnik v rdečem, se je z "malo drugače" ponovno pojavila modna krecija Flikca in Muca copateric je spet blestela... z idejami, smelim, originalno šoštanjskim

izzivom. Zares prava predstava, ki bi je bili veseli na kakšnih bolj mendenih odrih. Pa vendarle, zavest, da so končno tudi v kraju pod Šaleškimi dimniki dogaja kaj izvirnega, je vredna več kot vsi nastopi izven domačega ognjišča. Irena Vrčkovnik s svojim prefinjenim šarmom, lepoto in modnim vokalnim nastopom (s frizuro Nataše Zagoričnik) ter zapeljivim pogledi...je zapeljala smetalce in fotografe. In vse ostale v dvorani v čarobno nočno pravljico!

Foto: Jože Miklavc

storitvah, pa po srečanju na naslednjem šoštanjskem izzivu 4 prihodnjem letu. Mladi amaterski manekeni in manekenke, od vrtičanov do odraslih predstavnikov, so zares navdušili in četrti šoštanjski izziv v prihodnje letu je takorekoč že naročen.

Foto: Jože Miklavc

Ob zaključku ne smemo pozabiti, da so organizatorji, kamor na prvo mesto pišemo Jožico Verdenik ter Natašo Zagoričnik (ki sta pred leti vse skupaj začeli v manjšem obsegu), sodelovali še z nekaterimi sponzorji kot so Era d.d., Krekovo banko, trgovino Pero Šoštanj, gostiščem Kajuh Šotan, Transportnim podjetjem Vojka Krneža iz Šoštanja, PUP d.d. iz Velenja, Oazo sadje in zelenjava, Mlekarno Celeia iz Arje vasi, Kmetijsko zadrugo Šaleška dolina in vsemi v programu nastopajočimi. Za odlično zamisel, koreografijo in režijo so zaslužni Ana Laura Sevcnikar, lepotilna opravila Simona Urankar, odrsko sceno Peter Radoja in drugi. Za vzdušje pa občani občine Šoštanj in številni obiskovalci od drugod. Pod fotoreportažo in iskriave zapise pa se podpišemo List Šoštanjski in

Jože Miklavc

NOVOLETNA AVLA

Foto: M.K.

Vesela novoletna pričakovanja, ki bi naj potekala na prenovljenem Trgu bratov Mravljak in pričarala v Šoštanj tako otrokom kot odraslim veselo in pravljico vzdušje, so se v obliki treh novoletnih jelk preselila tudi v avlo občine Šoštanj. Otroci obeh šol in vrtca so s pomočjo učiteljic, 3. decembra na improviziranih

Foto: M.K.

delovnih površinah stopnic in okenskih polic avle občine, risali, izrezovali in lepili novoletne okraske, ki so jih nato obesili na jelko. Ustvarjalnega vzdušja ni motil niti mraz, saj avla ni ogrevana in rezultat so tri okrašene jelke, ki prav gotovo prispevajo k prazničnemu vzdušju, čeprav je njihovo okrasje prav preprosto. Ampak naredili so ga otroci in predvsem to nekaj šteje.

M.K.

S R E Č O
Z D R A V J E
S T R P N O S T
U S P E Š N I P S T
V L E T U 2 0 0 2
Ž E L I J O

Župan
in
svetniki
Mestne
občine
Velenje

UN DRUŽMIRJE - JAVNA RAZPRAVA

V domu kulture v Šoštanju je bila 4. decembra javna razprava o osnutku ureditvenega načrta (dalje UN) Družmirje. O dokumentu smo obširno poročali v prejšnji številki časopisa in najbrž je bil tudi to razlog, da se je javne razprave udeležilo solidno število zainteresiranih krajanov.

Povejmo, da gre za obvezno dejanje v postopku sprejemanja prostorskega akta, ki je trenutno v fazi osnutka, na katerega imajo pravico dajati pripombe, sugestije, nestrinjanja in odobravanja vsi zainteresirani občani. To je projektantska organizacija, ki akti izdeluje, v našem primeru "PIANO, atelje krajinske arhitekture, Saša Piano s.p.", dolžna upoštevati v postopku izdelave predloga dokumenta, ki ga v končni vsebini in z besedilom odloka sprejme svet občine.

Zato na začetku tega zapisa ne bo narobe še enkrat poudariti, da dokument, kot je bil predstavljen še ni končan in bo njegovo zaključevanje od sedaj naprej potekalo tudi z obveznim vključevanjem predlogov, izrečenih na javni razpravi in tistimi, ki bodo v času javne razgrnitve podane pisno. Toliko v izogib nadaljnjim nesporazumom, ki so bili zaznani na javni razpravi, češ - zakaj nam pa to razlagate, če dokument še ni končan!

Najprej je pristojna za področje urejanja prostora na občini Šoštanj Sonja Novak predstavila zakonske okvire in zahteve ter dosedanj postopek izdelave akta, zatem pa je Saša Piano, nazorno in kolikor je bilo mogoče podrobno predstavila osnutek UN Družmirje. Razvnela se je kar burna in pestra, razprava, ki je občasno zašla na področja, ki z samo vsebino UN Družmirje nimajo nobene povezave, vseeno pa je bilo izrečeno veliko vsebinsko bogatih pripomb, pomislekov in nenazadnje tudi pohval. Na vprašanja in pobude so odgovarjali Sonja Novak z občine Šoštanj, predsednik komisije za prostor in okolje pri svetu občine Šoštanj Matjaž Cesar ter predsednik projektnega sveta UN Družmirje Peter Rezman, največ pojasnil in odgovorov pa so navzoči dobili od projektantke Saše Piano.

Zaradi organiziranega pristopa dokaj velike skupine "vrtičkarjev" je bilo na trenutke videti, da je to glavna tema tega prostorskega akta. Poleg tega je bilo zaznati precejšnjo negativno nastrojenost te skupine do vsebine akta, ki so ga razumeli, kot da jim "nekdo" skuša vzeti vrtove, ki jih obdelujejo vrsto let, pa temu seveda ni tako. Kvalitetnega dialoga pa na tej razpravi ni bilo

mogoče vzpostaviti, saj so navzoči iz te skupine povedali kar so mislili in odšli, po vsej verjetnosti nezadovoljni, saj niso dobili odgovorov na precej vprašanj, to pa zato ne, ker v tej fazi pač še ni mogoče odgovoriti na vprašanje, ki sicer sploh ni relevantno in ki se je glasilo nekako takole: "Kako dolgo bomo še lahko imeli vrtove?" Sam akt z imenom UN Družmirje namreč nikomur nič ne jemlje in nič ne daje, bo zgolj podlaga za prostorsko urejanje območja okoli Družmirskega jezera.

Lastništvo zemljišč bo bistveno vplivala na možnost izvedbe predlaganih rešitev v UN Družmirje, še posebej ob dejstvu, da je območje dobesedno razdrobljeno

Saša Piano

Foto: M.K.

na celo vrsto lastnikov, ki se tukaj pojavljajo. Zato se je že na tej razpravi izluščil veliko bolj pereč problem kot so vrtovi. To je usklajevanje interesov med klasičnim kmetovanjem na tem območju in med idejo, da bilo območje v pretežni meri namenili pasivni rekreaciji meščanov Šoštanja, z možnostjo občasnih organizacij različnih prireditvev. Dva od navzočih zasebnih lastnikov sta namreč jasno in odločno izrazila voljo po nadaljevanju kmetijske proizvodnje in sicer na območju ob Cankarjevemu naselju, severozahodno od ribiške kočice in na južni obali jezera. Kar se tiče kmetovanja ob Cankarjevem naselju, je ta interes usklajen z izraženim

interesom stanovalcev Cankarjeve, ki so izrazili mnenje, da je zanje obstoječe stanje, oziroma kmetovanje bistveno manj moteče, kot pa v tej fazi načrtovana zasnova večjega parkirišča, ki bi se aktiviralo v primeru izvedbe večjih prireditvev na tem območju. Ti dve, lahko rečemo usklajeni pripombi, bosta vsekakor deležni vse pozornosti pri nadaljevanju izdelave UN Družmirje.

"Zapletenost" postopka in velika potreba po usklajevanju interesov pa je postala očitna, ko je pripomba v imenu KS Šoštanj podal Danilo Čebul, ki je izrazil nezadovoljstvo nad skromnostjo predlaganih vsebin na tem območju, ki so se, kot smo že zapisali, nekaterim drugim razpravljalcem zdele absolutno preveč razkošne. Predsednik Turistično olepševalnega društva Peter Radoja pa je v imenu organizatorjev prireditve izrazil veliko potrebo po izgradnji samostojne infrastrukture do prireditvenega prostora, da organizatorji ne bi bili odvisni zgolj od možnosti, ki jih sedaj ponuja ribiška kočica.

V imenu Ribiške družine Paka, ki že je že sedaj eden bolj pomembnih uporabnikov tega prostora, je njen predsednik Peter Kodre izrazil zadovoljstvo nad predlaganimi rešitvami in še enkrat opozoril na potrebo po izgradnji t.i. karantenskega ribnika, v katerega je za določen čas potrebno vložiti ribe, ki jih kasneje naselijo v Družmirsko jezero.

V zaključku tega zapisa ponovimo, da so bodo vse pripombe, pa naj so bile na videz še tako nepomembne, v nadaljevanju postopka obravnavale z vso resnostjo in da je javna razprava tokrat opravičila svoj namen. Z vsem potrebnim spoštovanjem do različnih mnenj je potrebno poudariti, da je bilo večino razprav tehničnih in vsebinsko bogatih, je pa res, da je bila latentno prisotna velika nestrpnost do mladih, ki so, pa si nekateri to želijo ali ne, tudi eni od bolj pomembnih uporabnikov prostora ob Družmirskem jezeru. Zato imajo prav tako vso pravico izraziti svoje interese za uporabo tega, nam vsem skupnega prostora. Ni namreč prav, da zaradi posameznih ekscesov objestnosti, zmečemo vse v isti koš - nenazadnje so to tudi naši otroci!

Vsekakor pa bomo zaradi velikega interesa javnosti o UN Družmirje v prihodnosti še poročali, z upanjem, da se nam bo ta del našega okolja še bolj priljubljal.

Peter Rezman

S seje projektnega sveta za izdelavo UN DRUŽMIRJE

V sredo, 10. oktobra, je na tretji seji projektnega sveta za pripravo Ureditvenega načrta za okolico šoštanjskega jezera (UN DRUŽMIRJE), projektantka krajinske arhitekture Saša PIANO predstavila osnutek nastajajočega dokumenta. Člani projektnega sveta (Saša Piano, Tatjana Krajnc, Srečko Gračner, Ivan Sevšek, Edi Vučina, Sonja Novak in Peter Rezman kot predsedujoči) smo se nato v debati z dodatnimi vprašanji seznanili z osnutkom načrta ter se podrobneje posvetili možnostim za realizacijo načrta.

Glavne značilnosti predlagane rešitve so razvidne iz posameznih programskih sklopov obravnavanega območja, ki se med seboj ločijo po namembnosti. Tako je na primer del območja namenjen "vrtičkarjem", ki so že uporabniki tega prostora (gre za bolj organiziran način razdelitve zemljišča za vrtove, vključno s skupnimi spremljajočimi objekti za druženje in spravilo orodja). Druga skupina, ki danes prav tako uporablja prostor ob jezeru, pa so različne starostne skupine mladih. Slednjim bi bil namenjen zahodni del območja (kjer so danes vrtičkarji). Gostinsko turistična dejavnost, ki bi se naj razvijala ob obstoječi "ribiški koči", ostaja v prostoru, s tem da se doda nekaj elementov ureditve za razne prireditve (Praznik luči in podobno). V osnutku je upoštevana tudi želja po spominskem parku s posebnim spominskim objektom na lokaciji porušenega pokopališča in ostalih sakralnih objektov. Dodatno se bo proučila tudi možnost ureditve trenutno modnega golf igrišča, za kar pa projektni svet ni pokazal preveč navdušenja, saj se omenjena dejavnost ne ujema z idejo o pretežno mirnem, varnem in rekreativnem okolju, ki bi ga zaokroževalo čim bolj naravno urejene pešpoti (kolesarji in konji bi igrali podrejeno vlogo, motorni promet, razen interventnih dostopov, pa bi bil v celoti izključen iz območja).

Projektni svet se je seznanil še s tehnološkimi rešitvami, ki bodo zagotavljale stabilnost nivoja vodne gladine jezera (pregrada s črpalko za uravnavanje nivoja), ki je namenjena tudi za črpanje tehnološko potrebne vode za TEŠ in mora ostati ekološko neoporečna (intenzivno gnojenje okoliških travnikov ne bo dovoljeno).

Projektni svet je nato s pripombo, da bo v naslednji fazi izdelave načrta potrebno upoštevati tudi lastništvo zemljišča in etapnost same realizacije, torej elementov, ki so nujno potrebni, da bo načrt resnično zaživel, prižgal zeleno luč za izvedbo javne razgrnitve vključno z javno obravnavo. Na javni obravnavi (o datumu izvedbe bo javnost še obveščena), na katero ste vabljeni vsi zainteresirani, pa bo, upamo, padla še kakšna ideja za urejanje našega vzhodnega dela mesta, ki s svojim naravnim okoljem (če odmislimo objekte TEŠ) že zdaj postaja priljubljena točka marsikaterega oddiha potrebne Šoštanjčana.

Edi VUČINA

ESOTECH

projekti

eko ekologija

energija energetika

info informacijske tehnologije

www.esotech.si

preloška 1

3320 velenje

tel 03 8994 500

faks 03 8994 503

Maks Lomšek

PET KILOMETROV ŽIVLJENJA

Druga etapa: Gaberke - Graz - Jennersdorf

V prejšnji številki LIST-a sem opisal 1. etapo svoje življenjske poti med leti 1940-45, sedaj pa je na vrsti 2. etapa, kakor je razvidno iz naslova.

Ko sem se spomladi 1941. leta zaradi zasedbe Ljubljane po Italijanih moral vrniti domov v Gaberke, sta me pričakala zaskrbljena starša in me podrobno seznanila z zame povsem novimi razmerami, ki so nastale s prihodom Nemcev v naš kraj. V deželi je vladala nekaka napeta negotovost, med ljudmi pa čudno moreče vzdušje, kajti kmalu se je pričelo preverjanje arijskega porekla posameznih družin in izdajanje nekakšnih legitimacij različnih barv. Če si dobil belo, se ti je slabo pisalo, bil si izseljen. Zelena barva je pomenila, da si še kar primeren, rdečo pa so dobili takratni privilegijanci, rekli smo jim nemčurji.

Kljub temu da sem samo "primeren", sem bil klican na mestno vodstvo HJ - Hitlerjugend. To je bila vojaško-politična organizacija "hitlerjeve mladeži"; kjer so že imeli pripravljeno vpisnico zame. Seveda mi niti na kraj pameti ni prišlo, da bi se včlanil, vendar odkrito reči "ne" je bilo nevarno, ker bi se posledice kaj kmalu pokazale. Spominjam se, kako sem tedaj obupno napenjal možgane in iskal primeren izgovor, da bi se rešil usodnega podpisa, kajti znano mi je bilo, kako bi stvari potekale naprej. HJ je v glavnem sodelovala na raznih političnih zborovanjih, pogosto "marširala" in prepevala razne "domoljubne" pesmi. Imeli so celo svojo godbo, ki pa so jo sestavljali samo bobni in pa neke hreščede piščali. Pri svojem programu pa je HJ vse preveč spominjala na predvojaško pripravo in so običajno tisti najbolj postavni fantje kaj kmalu "prostovoljno" pristali pri enotah SS. Ko so mi take misli begale po glavi, išoč primeren izgovor, in so me prisotni že nejevoljno pogledovali, mi je v

glavo šinila odrešilna misel: Prisotnim sem izjavil, da žal pristopnice ne morem podpisati, ker nameravam v kratkem odpotovati v Graz in tam nadaljevati prekinjeno šolanje, kar pa seveda ni bilo res. Po nekaterih nadaljnjih pojasnjevanjih, ki so jih zahtevali, so moje argumente upoštevali, nakar sem kar vidno olajšan odšel domov, kjer sem o tem takoj poročal staršema, ki sta bila z mojo iznajdljivostjo in izgovorom kar zadovoljna.

Ker pa je bilo pričakovati, da bodo Nemci vsekakor kontrolirali, če sem res odšel v Graz, sem pač moral takratno zamisel spremeniti v dejstvo, tako smo se doma odločili, da grem zares. V Grazu smo imeli sorodnike, ki so me bili pripravljene vzeti na stanovanje, kako naprej, bomo še videli.

Moj odhod je še pospešil tragičen dogodek v naši soseščini. Mojega prijatelja in sošolca ter njegovega očeta so neke noči doma ustrelili nekakšni aktivisti, češ da oče simpatizira z Nemci, sin pa je itak potencialni kandidat za nemško vojsko. Ta grozljivi dvojni umor je vse, ki smo ju poznali, hudo pretresel, še posebej mene, ker je naša mama takoj pomislila na najhujše, namreč, da sem sedaj jaz na vrsti, ker so se Nemci pripravljali na mobilizacijo 23., 24. in 25-letnikov. Zato smo kar na hitro opravili

vse potrebno za moj odhod in sem se torej v začetku leta 42 odpravil v Graz, ki se mu je takrat reklo "Stadt der Volkserhebung" ali po naše Mesto narodnega prosvetljenstva, danes pa je to avstrijski Graz.

Tu sem stanoval pri sorodnikih in si do pričetka šole še poiskal zaposlitev v manjši tovarni električnih aparatov, ki je dobavljala za vojno industrijo specialno opremo, misleč, da se bom s tem izognil skorajšnjemu vpoklicu. Delo je bilo zanimivo in sem veliko pridobil tako na strokovnem področju kot pri izpopolnjevanju nemškega jezika. Vpisati pa sem se hotel na BULME - Bundesanstalt für Maschinenbau und Elektrotechnik, kar je bila Višja tehniška šola. Žal pa se ta moja začrtana pot ni nadaljevala po mojih željah, kajti kmalu, čim sem dopolnil 18 let, sem v začetku leta 43 dobil poziv za

gorenjski vročekrvneži izrekli. Da pa medsebojni odnosi res niso bili dobri, naj potrdi naslednji dogodek. Neki Gorenjec, ki je bil dežurni in je moral poskrbeti za jutranji kavni nadomestek, je prišel k meni rekoč: "Danes pa nikar ne toči kave iz one druge kante, ker sem bil tako divji nanje /Avstrijce/, da sem parkrat pljunil v njihovo kanto!"

Drugače pa je življenje v lagerju potekalo čisto po vojaško, edino s to razliko, da smo namesto pušk nosili lepo položene lopate. Z njimi na ramah pa smo vsak dan "eksercirali in marširali".

Tako so še kar sorazmerno hitro potekali trije meseci, ko se je zgodil dna X. Prišla je komisija, ki je odločala o nadaljnji usodi Gorenjcev, ki so morali brez poprej obljubljenega dopusta takoj obleči ta pravo vojaško uniformo. Po končanih formalnostih in zdravniškem pregledu naj bi vsak podpisal še "zapisnik", ki pa je v resnici bila "Izjava za prostovoljni vstop v enote SS". Ko sem fantom razložil, za kaj gre in kaj naj bi podpisali, so se na hitro dogovorili, da ne podpišejo in je njihova obveljala. Oblekli so uniforme Wermachta - navadne vojske in ne esesovskih.

Avstrijci, med njimi tudi jaz, pa smo dobili 30 dni dopusta in smo te dni lahko preživeli doma.

To je opis 2. etape moje življenjske poti v letih 1940 - 45. Ta pot je bila še kar gladka in znosna, kar pa ne morem reči za 3. etapo.

To pa je že naslednja zgodba.

Simona Andrejč

PLEMENITI

A sprašuješ se, zakaj sem te imenovala PLEMENITI? No, nikar s takšnimi vprašanji. Raje vztrajaj, da tvoje srce ostane, oziroma da postane še bolj plemenito, kot je. Medtem, ko ti tole pišem, slišim šepetanje, ali še bolje, krike, ki jih prinaša veter iz veselja na zemljo, do vsakega bitja in vsake žive celice na zemlji. In potem: jok. Da, veter JOČE, zakaj malo, PREMALO jih je, ki vedo, kaj sporoča... A neki glas je z vetrom prišel tudi čisto do moje duše, in vanjo prinesel...

OBČUTEK v tem strastnem navdušenju narave, kot da mi mora nekaj zelo važnega na hitro sporočiti, toda MOJA DUŠA sluti nesluteno in nevidno, pa vendarle - DOJETO.

SMISEL ŽIVLJENJA - LJUBEZEN - brez ljubosumnja? Brez žalosti? Brez solz?

Počasi, a vendar dojemam - SPOROČILO V vetru. Tako dolgo je čakalo, da privre na plan. NEKDO je, ki me ta hip pogreša. Je to kdo od znancev, sorodnikov? Ali si morda to TI? Takšne in drugačne misli me obletavajo več. Ko me zagrabi, se na moč trudim, da bi čimprej minilo, a me vseeno tišči, grozno me tišči, da bi zavpila vetru - KJE SI? Toda bolj, kot se trudim, manj mi uspeva... Preprosto pustim, da odteče, kot je vame tudi priteklo.

Toda za božjo voljo, preden to storim mi povej, odkod tako močna hrepenenja in z njim DVOMI? Morda zato, ker hočeš dokazati, koliko strasti in čustev je v tebi? Čudovito, a vse ob pravem času in na pravem mestu, mar ne? Ne bi govorila o trenutku, ko se vračava in slišim tvoj opazko o mrazu, ter kako bi ta trenutek "šel in pritisnil svoj sladoleđ (?) nekam na toplo". V odgovor sem se ti tisti trenutek uspela le nasmejati, seveda misleča, da je bila to le ena izmed tvojih šal...

Prispeva do klopi. Na njej je že sedelo nekaj

najinih znank in TI se približaš eni in jo nežno poljubiš na USTA? Torej NJO, ne mene... In to pred mojimi očmi? Toda ZAKAJ so mi tvoje besede donele v glavi še dolgo, dolgo ...

Daj, ne bodi podoben REVEŽU, ki išče hrano, ker je na smrt izstradan, pa ne vidi mize, ki je pogrnjena in obilno obložena. Le OBRNITI bi se moral. Omamne vonjave ti udarijo v nosnice, ti pa si lahko gledal le KANTE ZA SMETI! Misleč, da prihaja ta omamen vonj iz teh kant, se zapodiš da bi prvo odprl. Podreš jo, padeš na tla in pokrov se odpre, iz nje ti podgana plane v obraz. Obupan se zapodiš v drugo kanto, a tudi ta je, razen razpadlega para para-diznikov, ki padeta tebi pred noge na tla, PRAZNA. Groza. Pa saj to ne more biti res, saj si vendar zavohal svežo hrano?! Sesedeš se v obupu. Glavo tiščiš med kolena, namesto, da bi se OBRNIL, OBRNIL, OBRNIL! Takrat bi videl: obloženo mizo in vedel OD TU je prišel omamni vonj. Le NIKOGAR ni bilo naokrog, da bi ti rekel: "PRIJATELJ KAJ VENDAR IŠČEŠ V SMETNIAKIH, obrni se in pridi, da skupaj prisedeva k mizi, ki čaka." Da, nikogar ni. A še je upanje, kajti DANES piha veter, ki ti morda prinese glas mimoidočega: "... prijatelj OBRNI SE. Prisedi in se do sitega najej, a ne prenej se, sedaj vendar veš, kje te čaka miza, ki je obložena. Od tu ZAJEMI vsak dan. Nikar ne išči v smetnjakih sveže hrane."

ZAKAJ (?) mi še vedno doni po glavi. Prisluhni, mar ne slišiš, kako je veter začel močnejše pihati? Ve za moje vprašanje, in v njem glas MIMOIDOČEGA: "Prijatelj..."

Ana Tamše

BOŽIČKOV VEČER V LJUBLJANI

Tako, kot se zemlja vrti okoli svoje osi, se hkrati vrti okoli Sonca. Ko se vrti okoli svoje osi, prideta noč in dan, ko Zemlja enkrat premeri pot okoli Sonca, se zvrstijo štiri letni časi.

Pričakali smo letošnji Advent, prehod jeseni v zimo in dočakali praznike noči, to je čas, ki se ga vsako leto veselimo z nekim tihim hrepenenjem in nostalgijo.

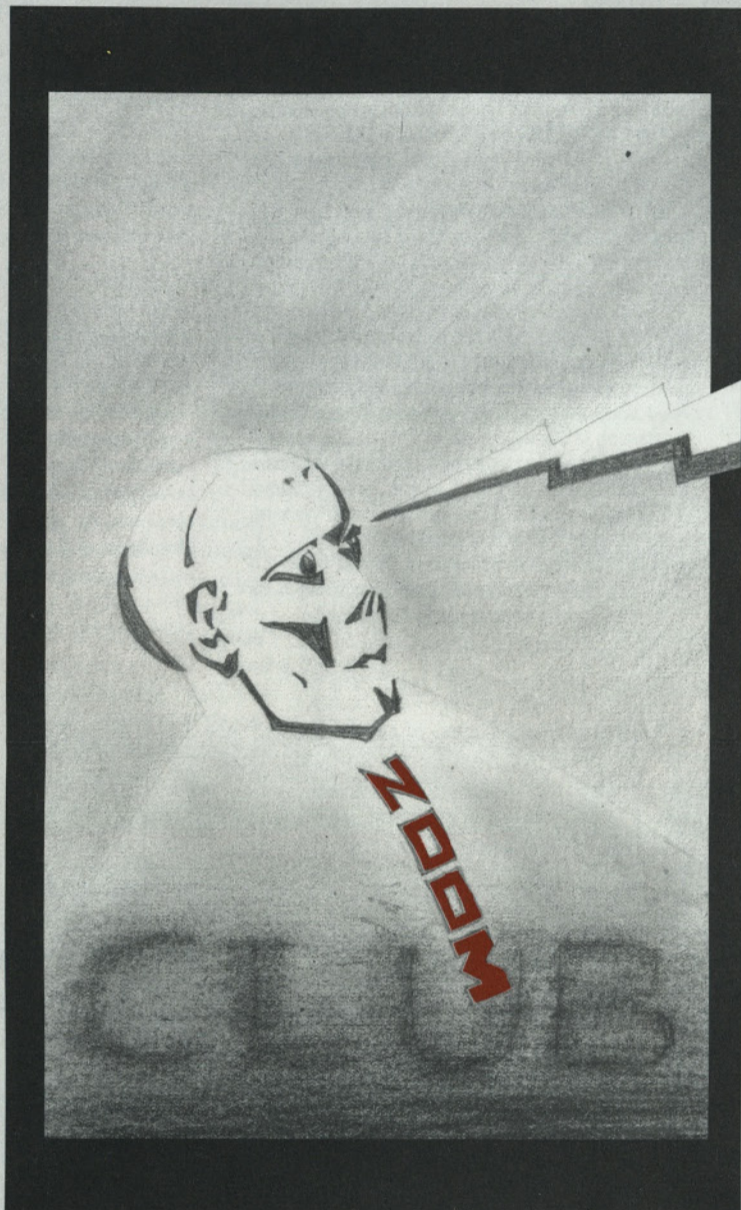
Bil je predbožični dan v Ljubljani, štiriindvajsetega decembra, na prehodu v tretje tisočletje. naselje med reko Ljubljanico in Karlovško cesto je skoraj v mestu, a ne čisto v centru. Zasebne hiše in stanovanjske bloke zakrivajo skrivnčene krošnje platan, na katerih so se v soju uličnih svetil bleščale iglice in žledu.

Stanovanje mojih, kjer sem bila na obisku in praznovanju, je bilo prijetno, toplo in domače. V dnevni sobi so bila pod okrašeno smrečico položena Božičkova darila, zvočniki s čudovitimi evergreeni udejanili praznično vzdušje. Stala sem pri oknu, v sobi, od koder mi je pogled nenehno uhajal proti gradu. Barvi, kot spominčice modra in toplo oranžna, sta ga menjaje prelivali - kot tekoča voda. Grajski hrib pa so objemale lučka pri lučki v strnjeni verigi. lepo, veličastno je bilo.

Tam čez reko Ljubljanico, s Trnovega in tu čez cesto iz cerkve Sv. Jakoba, so zadoneli zvonovi s svojo melodijo, ki je rasla in padala. Večer, tam zunaj je kar vabil in vabil.

V spremstvu najbližjih sem se odpravila v stari del mesta. Hodili smo po ozkih ulicah, čez Tromostovje na Prešernov trg. Vrvež ljudi je bil živ, razposajen. Na obeh bregovih reke se je bohotil semenj blišča. V izložbah so utripale številne, pisane luči. Z dreves in pročelij hiš, so soji mavrične svetlobe ožarjale sprehajalce in vabile k stojnicam. Ustavljali smo se in gledali, nakupili nekaj spominkov, poskusili pecivo in pili medico. Mrzlo je bilo.

Razpršena svetloba z vseh strani, kot svetleči prah, je prodirala skozi zimski mraz. Sklenili smo, da se bomo vrnili v toplo zavetje doma, na božično večerjo. Vtisi o vsem, kar smo videli, občudovali in čutili ta sveti večer pred Božičem v Ljubljani, so bili tema pogovora še pozno v noč.

A Tribute to Those Times.

Vinko Pejovnik ml.

RAD - Reicharbeitsdienst. To je bila obvezna delovna služba, ki je bila priprava za redno vojaščino. Nič ni pomagalo, če sem navedel razloge za odložitev vpoklica vpis na tehniški šoli, bilo mi je celo malce posmehljivo rečeno, da pač imajo študentov preveč, vojakov pa premalo.

No, in tako sem se moral februarja 43 javiti v RAD Lagerju, taboru delovne službe v Junnersdorfu, mestecu na skrajnem jugovzhodnem delu Avstrije v bližini madžarske meje. Naša delovna enota je štela 200 mladih fantov, polovico Avstrijcev in polovico Gorenjcev. Taborišče v obliki pravokotnika je sestavljalo 6 velikih montažnih barak, 4 stanovanjske, ena za kuhinjo in skladišče in ena za predpostavljeno in vodstveno osebje. Navaden pripadnik RAD-a se je imenoval Arbeitsmann, to je delovni mož, prvi čin je bil Vormann, nekakšen desetar. Nastanjeni smo bili mešano, vendar so se Avstrijci držali bolj zase, ker odnosi med njimi in Gorenjci niso bili ravno najboljši. Večkrat je prišlo do preprirov in celo pretefov. Ker sem bil edini od Slovencev, ki je obvladal nemščino, sem bil določen za "uradnega tolmača", zaradi česar sem se pogosto znašel v škripcih, ker si nisem upal dobesedno prevesti vsega, kar so nekateri

CERKVENI OTROŠKI PEVSKI ZBOR IZDAL PRVO ZGOŠČENKO

V februarju leta 2001 je OPT župnije sv. Mihaela Šoštanj v studiju Melopaja posnel božično zgoščenko z naslovom Spi, dete, spi.

Zgoščenka je sad dolgoletnega dela, ki se je pričelo leta 1972 na željo gospoda Alojzija Kostanjška, takratnega kaplana v šoštanski župniji. Današnja zborovodkinja Anka Jazbec je zbor začela voditi leta 1975, takrat komaj šestošolka. Danes v Ankinem zboru prepeva okoli šestdeset otrok. Vaje imajo enkrat tedensko na koru župnijske cerkve, ker je pevska soba premajhna. Njihova glavna naloga je, da olepšajo bogoslužje s petjem. Za sabo imajo že veliko nastopov na različnih festivalih, humanitarnih koncertih, proslavah v Občini Šoštanj ter snemanj za Radio Vatikan in Radio Ognjišče. Vsako leto pevsko sezono zaključijo z duhovno-pevskimi vajami pri Svetem Križu. Otroci se tega zelo veselijo, saj se imajo vedno lepo.

Ob naslovnici

Božični čas...narava je zavita v belino in izžareva neskončen mir, toda v naših srcih igra melodija ob veselju Jezusovega rojstva. V nas zaživi kot drobna topla lučka, ki ogreva našo dušo in nas povezuje v neskončno verigo - verigo ljubezni. Ob toplem kaminu, okrašenem drevescu in jaslicah je zbrana vsa družina. Na dan privre pesem - OTROŠKA BOŽIČNA ZGODBICA...

Tudi pevci otroškega cerkvenega pevskega zbora bi radi novorojenemu Jezusu in vsem ljudem po svetu podarili lepo božično darilo.

Podarjajo vam pesem.

SREČANJE ODRASLIH CERKVENIH ZBOROV ŠALEŠKE DEKANIJE

25. novembra je potekalo v cerkvi sv. Mihaela v Šoštanju srečanje odraslih cerkvenih zborov Šaleške dekanije. Na letošnjem srečanju je sodelovalo pet mešanih in en ženski zbor, in sicer:

mešani zbor sv. Martin - pod vodstvom Vanje Pantner, mešani zbor sv. Marija - pod vodstvom Tanje Meža, mešani zbor Anton Martin Slomšek - pod vodstvom Germane Marš, mešani zbor sv. Ilj - pod vodstvom Albine Lindič, ženski zbor Zavodnje - pod vodstvom Barbare Mazej in mešani zbor sv. Mihaela - pod vodstvom Majde Zaveršnik Puc.

Zbore v naši dekaniji sestavljajo tako dijaki, ki so se zborom pridružili kot osnovnošolci, kot staroste, ki prepevajo Bogu v čast že 50 in več let.

Kot vsako leto je tudi letošnje srečanje potekalo v dveh delih. V prvem delu so se predstavili zbori s skupnim programom med bogoslužjem, ki ga je na orglah spremljala Blanka Gagulič, v drugem delu pa se je vsak zbor predstavil še z dvema pesmima.

Kot gost srečanja je bil mag. Matej Podstenšek, zastopnik mariborske škofije in član škofijskega sveta za liturgijo in cerkveno glasbo. V svojem nagovoru je med drugim zapisal: "Vsakoletna dekanijska srečanja pevskih zborov so gotovo ena izmed pomembnejših priložnosti, da se pevci in zborovodje srečajo med seboj, na tovrstnih srečanjih spoznavamo slovensko cerkveno zborovsko pesem in prav gotovo je to tudi odlična priložnost za izmenjavo mnenj o prihodnosti zborovskega petja in cerkvene glasbe na Slovenskem.

Danes smo zbrani v župniji, kjer je skrb za cerkveno glasbo ter dobro sodelovanje med vsemi odgovornimi za glasbeno podobo bogoslužja obrodila že kar nekaj sadov. Toliko pa je še župnij v Sloveniji, ki si želijo vsaj kakšnega organista oz. nekoga, ki bi na novo obudil pevski zbor..."

PRVA GORJUPOVA RAZSTAVA

Moderatorica Janja Omahen je Staneta Gorjupa pred otvoritvijo razstave izzvala, da je spregovoril o svojem delu. Foto: List

Konec novembra, točneje v soboto, 24. 11., je slikar in kipar Stane Gorjup iz Gaberk v zasebni galeriji Marije Pilko v Višnji Gori, bolj znane kot Čandkova domačija, prvič na takšen način javnosti predstavil svoja platna, akvarele, nekaj pastelov in rezbarij.

V izjemno prijetnem vzdušju, ki ga ponuja prijeten ambient, in skrbno pripravljena otvoritev, kar gre zahvala lastnici, so bili obiskovalci navdušeni nad strogim realizmom, ki ga v svojem delu goji Stane

Gorjup. Nekateri se kar niso mogli načuditi umetnikovi iskreni skromnosti, po drugi strani pa trmoglavemu vztrajanju na lastni poti, posebej pa dejstvu, da je bila to v resnici njegova prva samostojna razstava in da je galeristka "odkrila" njegovo delo čisto slučajno.

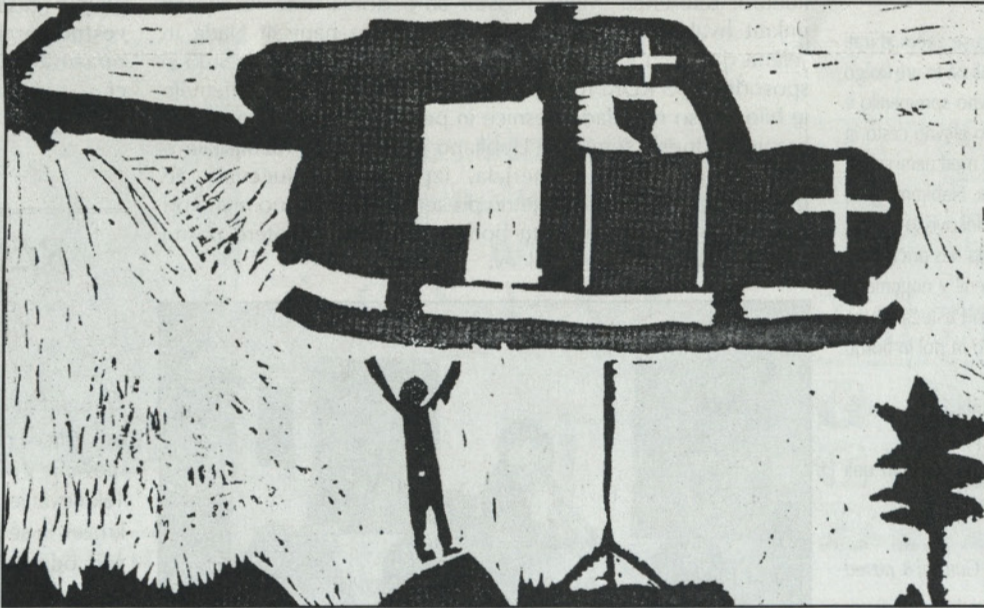
Peter Rezman pa je domačinom prinesel še kos Šaleške doline v pesniški besedi, saj je otvoritev razstave popestril z izborom svojih pesmi iz pesniške zbirke Družmirje.

LIKOVNI RAZPISI

Likovni pedagogi smo v zadnjem času vedno bolj pogosto postavljeni pred dilemo: sodelovati na likovnem razpisu ali ne. Razpisi so vedno bolj pogosti in množični, tako da je v vsakem primeru potrebna selekcija. O razpisih imam svoje mnenje, z leti pa tudi nekaj izkušenj. Mislim, da se mora likovni pedagog odzvati vsaj na nekaj likovnih razpisov iz več razlogov. Prvi in najbolj pomemben razlog so učenci,

posebno pa so tega veseli učenci. Pomembno je tudi, da kot mentor dobim povratno informacijo o opravljenem delu, da je delo dobro in da do tega spoznanja pridejo tudi učenci, ki ob takih situacijah lahko vidijo in primerjajo svoje izdelke z izdelki vrstnikov po Sloveniji.

Prejeli smo že marsikatero priznanje, tudi nagrade, učenci so dobili darila, povabljeni smo bili na otvoritve razstav ali

Nagrajeni izdelek: Dejan Hajdukovič, "gorsko reševanje", linorez.

ki doživijo osebno in javno priznanje, potrditev, pohvalo. Drugi razlog je sama šola kot ustanova, ki na tak način predstavi, promovira navsezadnje tudi sam kraj. In kot tretji razlog je tu še likovni pedagog; s pomočjo razpisov preverja, kje je njegovo mesto pri poučevanju tega predmeta v slovenskem prostoru. Kljub vsemu potrebnemu delu se zelo pogosto dogaja, da je likovni pedagog najmanj vreden pri vsem. Sama se trudim sodelovati na mnogih razpisih in s tem nuditi priložnost sodelovanja vsem učencem. Seveda pa ne smem zanemariti tekočega dela pri pouku oziroma si ga organiziram tako, da izvajam likovno nalogo, upoštevajoč tudi razpisne pogoje. Zato pa moram imeti dovolj časa. Torej prva selekcija je pravočasno prispeli razpis. Naslednja pomembna stvar je motivacija učencev za določen razpis. Mnogokrat so vsebine razpisov precej zahtevne, zato se je potrebno o tem z učenci pogovoriti. Šele ko je vsebina jasna, se lahko lotimo likovne naloge, ki pa tudi zahteva svoj čas, razumevanje likovnega problema, idejo, tehniko... Pri vsakem razpisu je potrebna še dodatna motivacija.

Da se odločim za razpis, je poleg časa pomembna tudi vsebina - če je ta za učence poučna, priporočljiva, zanimiva, trenutno aktualna. Razmislim, za katero starostno stopnjo je vsebina najbolj primerna in če jo lahko vključim v redno delo, likovni problem in tehniko prilagodim razpisu. Ko učenci končajo likovno delo, je po vrednotenju potrebna še dodatna selekcija, kajti pri razpisih je tudi omejitve poslanih izdelkov. Ko izdelke izberem, kar ni lahko delo (včasih to storim večkrat z nekajdnevnimi presledki in se šele po določenem času odločim za izbor). Izbrane izdelke je potrebno še opremiti s potrebnimi podatki, dobro zapakirati in pravočasno odposlati. Če so na razpisu izdelki izbrani za razstavo ali dobijo priznanje, celo nagrado, potem imaš neko zadovoljstvo ob opravljenem delu,

kakšne druge prireditve, marsikaj prijetnega smo doživeli, zanimivega videli in slišali. Tudi to je šola, tudi na takšen način pridejo učenci do različnih spoznanj in znanj - odvisno od razpisa.

Odzivi na vabila, ki jih dobimo na šolo, pa so druga zgodba in skrb, ki jo tudi mora prevzeti mentor. Starši na žalost niso vedno pripravljeni spremljati svojih otrok po razstavah, ne kažejo posebnega zanimanja za to, ne cenijo dovolj otrokovega dela in njegovega uspeha.

V mesecu oktobru smo bili z učenci povabljeni v Slovenj Gradec na otvoritev razstave, kjer so bili razstavljeni tudi njihovi izdelki. Spomladi smo se odzvali na likovni razpis, ki ga je razpisala Mestna občina Slovenj Gradec OB DNEVU SVET - NA PRAGU TRETJEGA TISOČLETJA; MIGRACIJE - RESNIČNOST SODOBNEGA SVETA. Za razstavo so bili izbrani likovni izdelki učencev: Maruše Dreu, Nermina Demiroviča, Luka Kugoniča, Nataše Gregorc, Sanele Salkiš, Azre Eljazovič, Slavice Stanič, Ane Lihtineker, Maje Čanč, Ines Hosner, Harisa Hrnčiča, Francija Glasenčnika, in DEJANA HAJDUKOVIČA, ki je bil celo nagrajen. Izdelki so razstavljeni v Galeriji likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu. Ob tej priložnosti smo si ogledali zanimiv glasbeno-literarni nastop, ki je bil vsebinsko aktualen in poučen za mlade. Po otvoritvi in ogledu razstave smo bili povabljeni na kosilo, na žalost pa nismo ostali na popoldanski zabavi za mlade, ki je bila ob tej priložnosti na mestnem trgu.

Tudi učenec Janez Napotnik ima razstavljeno svojo risbo v Jakopičevi galeriji v Ljubljani. Likovni izdelek je bil izbran na likovno-literarnem razpisu ARITAS SATIRA 2001.

Mentorica: Alenka Venišnik, OŠ KDK Šoštanj

Drobci iz zgodovine

Nadaljevanje predavanj "Zgodovina mesta in občine Šoštanj"

Spomladi leta 2001 smo Šaleško muzejsko in zgodovinsko društvo, Mestna galerija Šoštanj in Občina Šoštanj pripravili krajši cikel predavanj o preteklosti mesta Šoštanj in njegove okolice. Predavanja so bila v mesecih marec, april in maj ter so doživela velik odmev. Vsi trije predavatelji, ki so do sedaj nastopili so v svojih referatih pripravili in predstavili najnovejše izsledke iz svojih raziskovanj preteklosti zahodnega dela Šaleške doline. Že ob začetku predavanj smo najavili, da se bodo leta nadaljevala, seveda če bo za to dovolj interesa, tudi v naslednjem letu. Ker je bil odmev na dosedanja predavanja tako pozitiven, smo se odločili, da z njimi nadaljujemo tudi v novem letu. Spomladi leta 2002 tako za enkrat predvidevamo tri predavanja, in sicer:

V mesecu januarju Aleksander Videčnik: Pomen Vošnjakov na denarniškem in gospodarskem področju; v mesecu februarju dr. Milan Ževart: Šoštanj v času prve svetovne vojne in prevratni dobi;

v mesecu marcu Damijan Kljajič, Upravna razdelitev zahodnega dela Šaleške doline v prvih desetletjih po drugi svetovni vojni.

Vsa predavanja bodo praviloma vsak tretji četrtek v mesecu. To pomeni, da bo prvo predavanje Aleksandra Videčnika v četrtek 17. januarja 2002 ob 18. uri v prostorih Mestne galerije Šoštanj.

Gospod Videčnik je izvrsten poznavalec zgodovine bančništva in hranilništva na tleh Slovenske Štajerske in je objavil že več tehtnih prispevkov na to temo. Pri svojem delu se je večkrat srečal tudi z družino šoštanskih Vošnjakov, od katerih je še posebej Mihael Vošnjak pustil globoke sledi na področju gospodarske zgodovine. Prav tako je raziskoval tudi vzroke za propad slovenske hranilnice v Šoštanju leta 1907, kar je povzročilo enega največjih pretresov v bližnji preteklosti Šoštanja. Aleksander Videčnik je omenjene dogodke in ljudi proučeval po originalnih arhivskih virih zaradi česar bo njegova predstavitev dogodkov in časa gotovo prinesla pomembne nove podatke in bo zanimiva za vse, ki vam je blizu zgodovina in mesto Šoštanj.

V imenu organizatorjev zgodovinskih predavanj, vas zato pristočno vabim na prvo predavanje iz pomladanskega cikla srečevanj s šoštansko preteklostjo.

Tone Ravnikar

**KRAJEVNA SKUPNOST
LOKOVICA**

**ŽELI VSEM KRAJANOM
LOKOVICE IN OBČANOM
OBČINE ŠOŠTANJ
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO!**

**VESELE BOŽIČNE
PRAZNIKE IN
SREČNO NOVO LETO
2002
VAM ŽELI SVET
KRAJEVNE SKUPNOSTI
BELE VODE**

IRMAN
Vesele Božične praznike
in srečno Novo leto!

PIKNIK IN POL

Lepo jesensko vreme nas je v oktobru spodbudilo, da smo pripravili družabno in športno srečanje staršev in učencev 8.a razreda skupaj z razredničarko Jožico Andrejč.

Zbrali smo se na igrišču v Zavodnjah z namenom, da najstniki v tem napornem obdobju odraščanja vsaj nekaj časa preživimo v prijetnem druženju s starši in učitelji.

Piknik se je pričel ob 10. uri. S skupnimi močmi smo postavili odbojgarsko mrežo ter pripravili vse za športne aktivnosti. Starši in razredničarka so se vživeli prav v vsako igro. Celo izzivali so nas, če imamo toliko poguma, da igramo proti njim. Bili smo presenečeni, ko smo ugotovili, kako dobro znajo igrati odbojko.

V želodcih nam je že pošteno krulilo, ko je veter prinesel vonj po čevapčičih. Pojedli smo vse do zadnjega in nadaljevali z igrami. Bili smo že malce utrujeni od neprestanega divjanja sem ter tja in gor in dol po hribu nad igriščem, medtem ko so bili starši v fazi "čvekanja".

Kmalu je spet nekaj zadišalo. Tokrat po pečenem kostanju. S tem se pravzaprav začne najina zgodba. Ko smo se kostanja do sitega najedli, smo se najprej še nekaj časa podili za žogo, kajti igrali smo nogomet proti staršem. Po napeti tekmi s tesnim izidom v korist očetov smo od utrujenosti popadali na tla. Ker smo potrebovali malo zabave, so nam, dekletom, fantje z rokami, črnimi od oglja, pričeli po obrazih risati bojne barve. Punce pa tudi nismo bile od muh in smo močnejšemu spolu pošteno vrnile. Kmalu se je vnel boj in vsi smo bili črni od pet do glave. Bili smo prijetno razpoloženi, ko smo ugotovili, da sta se Andreja in Renata izmuznili našim črnim rokam in mi smo proti njima izgledali pravi "čurimuriji". Dvojčici sta nam ubežali, čeprav smo se čisto potihno in prihuljeno plazili po gozdu ter oprezali za njunim korakom. Ker nismo imeli dovolj kondicije, da bi se podili za njima po strminah, smo uprizorili zatišje. Mirno smo sedeli na travi in se pogovarjali, da je izgledalo, kot da smo se naveličali. Nič hudega sluteč, sta se nam naposled le približali. Takrat smo "napadli". Tudi onidve sta nam kljub vsemu otepanju postali podobni. Ker pa še vedno nismo imeli dovolj, smo namazali tudi "tršico". Skratka, sončen dan smo preživeli nepozabno.

Kostanj očitno ni bil dovolj za posladek, saj smo si privoščili še kino. Ogledali smo si akcijsko grozljivo Jurski park 3.

Katja Anžek in Špela Urbanc, 8.razred

SOBOTNO DRUŽENJE

Pa je prišla, lepa sončna sobota, ki smo jo težko pričakovali.

Zjutraj so se nekateri težko prebudili. Ura je bila devet, ko smo se začeli zbirati pred šolo. Nekateri s starši, drugi sami. Dobre volje smo se podali na tri ure dolgo pot. Vodila nas je mimo Biba Rocka. Družmirje, ki se je že davno spremenilo v jezero, nam je za trenutek zvalilo grenak nasmeh. Prečkali smo glavno cesto in zavili v gozd. Kako nekateri hitro opazijo gobe med listjem! Tudi med nami so bili takšni, tako da je bila na koncu košara skoraj pretežka za enega. Nabiranje gob, kostanja, pogovarjanje nas je spremljalo celo pot. Naš glavni cilj lokoviško igrišče, je bilo kmalu pred nami. Zavili smo nanj. Minkin in Brigitin ati, sta nas pričakala s pečenim kostanjem in moštom. Dekleta in fantje smo se pomerili v nogometu, starši in razredničarka so pa kramljali. A treba je bilo naprej, do Pustega gradu. Kako lep razgled! Nekateri med nami smo bili prvi tam. Še uro in pol in bomo na cilju. malo po gozdnem robu.

Obiskali smo gospo Rogelšek, rezlja iz lesa ure, priložnostna darila, ...

Koliko časa še? Vodič Leon nas je tolažil, da še čisto malo. Prav je imel.

ta dan je bil prekrasen izlet. Ni nam žal, da smo se ga udeležili, saj smo dali staršem priložnost, da občutijo, kako željni smo trenutkov v njihovi bližini.

Zala Gumzej 8. razred

KS Skorno - Florjan želi vsem občanom in krajanom blagoslovljen božič in uspešno ter srečno novo leto 2002!

S strpnostjo in dobrim sodelovanjem bomo ustvarili blaginjo našega kraja.

Brezštevlnih razgledov s kipečih vrhov in uspešno prehojenih poti vam v novem letu želi
KRAJEVNA SKUPNOST
TOPOLŠICA

V okviru Mladinskega kulturnega centra Šoštanj (V nadaljevanju MKČŠ), smo končno udeležili idejo za prvi literarni večer mladih ustvarjalcev. Prireditev se je imela zgoditi (davnega?) 10. novembra 2001, v Mestni galeriji Šoštanj. Ob sedmih zvečer. Na isti dan, ob pol sedmih, se je za Bežigradom začela tekma SLO:ROM. Zato smo mislili, da bomo brali sami sebi, vendar smo se motili. Še več! Publika je bila pretežno moškega spola. Pohvaljeni.

Nastopajoči in poslušalci so naredili krog ...

Foto: List

Kako se je vse skupaj začelo? Kakšnih štirinajst dni pred tem smo sedeli v hladni pisarni MKČŠ - ja in malce jamrali. Ko smo pojarmali in so se glave ohladile, smo sklenili (cit.): "čuj, enga literarca pa mnda že lahk nardimo al ka?" Naloga je pripadla kulturni referentki. Meni. Prostor smo dobili brez težav, (še enkrat hvala Milojki Komprej!) plakate sta napisali Nada in Jelena (jaz sem ju spodbujala in skuhalo čaj), stole pa smo si sposodili v OŠ KDK. To je tehnična plat organiziranja. Prijetneje je bilo, ko so mi mlade pesnice in pesnik prinesli svoje stihe v branje. Odnesele sem jih v Ljubljano in cel teden razmišljala o pesmih, jih brala, primerjala, izpuščala, vključevala že izpuščene, in sploh bila prijetno presenečena. Ko smo ravno pri pesmih; v naslednjem Listu bodo objavljene nekatere pesmi mladih šoštanjkih ustvarjalcev.

... in energije so se pretakale.

Foto: List

Na dan prireditve je Marjeta pripeljala svoja likovna dela v galerijo, kjer sva slike obesili, postavili stole, Nermin je še prej poskrbel za ozvočenje, prižgali smo luči ter sveče in čakali na publiko. Med prvimi je prišel tudi gospod župan. Kmalu so bili vsi stoli zasedeni, trema je tresla glas in vlažila liste s pesmimi, vse skupaj pa se je zaključilo v zelo sproščenem ozračju s smehljaji zadovoljstva na ustnicah. Kot je v navadi, smo še pokramljali, spili Cockto in pivo, nadaljevali pa mogoče malo neobičajno. Tisti ki smo ostali, smo prepevali (playback), igrali kitare, brisali tla, pomili kozarce, sneli slike, zaklenili vrata in ... pravljice je bilo konec.

Komu ali čemu je bilo vse to namenjeno?

Mestu, da spozna mlade, predvsem pa mladim, saj so dobili možnost, da se prvič predstavijo mestu na takšen način.

Mladi pesniški upi, ki so brali svoja dela: Ines Suljič, Aleš Očko, Jelena Markovič, Jasna Šumnik, Mateja Tajnik, Katja Rezman in moja malenkost.

V imenu MKČŠ - ja se zahvaljujem še Marjeti Lužnik in Jeleni Markovič za življenje, ki sta ga vdahnili stenam.

Hitimo novim zmagam naproti. Vljudno vabljeni VSI.

Maja Rezman & comp.

GASILSKA VAJA

Oktober je mesec požarne varnosti. Prav je, da poskrbimo za svojo varnost in se zavedamo, da nesreča nikoli ne počiva, da nas lahko doleti kjer koli in kadar koli. Tudi na naši šoli smo v četrtek, 25. v mesecu oktobru, izvedli gasilsko vajo. Tako smo lahko ugotovili, kako bi ukrepali v primeru požara, če bi zajel našo šolo. Bilo je nepričakovano. V vseh razredih je potekal normalen pouk. Naenkrat je zmanjkalo elektrike in to je bil znak, da moramo iz razredov. Dim se je hitro razkadiril po razredih. Zajeli smo sape in stekli proti vratom. Nekaj nas je steklo skozi glavna vrata, ostali pa so odšli iz šole pri stranskih vratih. Šolski hodnik je bil ves v dimu. Na igrišču pred šolo smo se zbrali vsi učenci in učitelji ter delavci šole. Gasilci so imeli pripravljene cisterne z vodo in vse pripomočke. Z vodo so začeli gasiti po strehi, kot bi tako tudi ravnali v primeru požara. Na dvorišču je bil tudi rešilec in nekatere učence so poskusili reševati kot v primeru, če bi bilo človeško življenje v kritičnem stanju in bi se bojevalo za preživetje. Ko so gasilci izvajali vajo, smo jih z zanimanjem opazovali. Potem je bila šola na zunaj videti, kot bi jo zajelo strašno deževje. Vse je bilo videti tako resnično, da smo se navsezadnje že kar vživeli v vlogo ponesrečenec, ki nas je zajel požar. Ko so gasilci opravili vajo, so se postavili v zbor in razglasili, da je vaja končana. Nato se jim je gospod ravnatelj zahvalil za trud in delo, ki so ga vložili v ta namen. Po končani gasilski vaji smo se odpravili nazaj v razrede in nadaljevali pouk. Pri vsem tem smo se naučili, kako moramo ravnati v primeru požara ter koliko pomeni biti gasilec in pomagati ljudem ob nesrečah.

Gasilska vaja je bila poučna in precej zabavna. Počutila sem se zelo dobro, saj sem vedela, da bomo imeli prosto uro matematike. Toda če bi se to res zgodilo, mislim, da le ne bi bila tako sproščena.

Azra Mujakovič, 6.razred

V četrtek je tretjo uro nenadoma ugasnila luč. Vladalo je panično vzdušje zaradi dima na hodniku. Pritekli smo iz šole na dvorišče in z zanimanjem gledali gasilsko vajo. Gasilci so zelo vestno opravili svoje delo. Bilo je super opazovati, kakšno delo opravljajo gasilci.

Domen Čas, 7. razred

Prispevek pripravili učenci novinarskega krožka OŠ KDK

REGIJSKO GEOGRAFSKO
TEKMOVANJE

Geografski krožek obiskujem že dve leti. Letos pa se je učiteljica odločila, da me skupaj z Vesno in Juretom pošlje na geografsko tekmovalstvo v Mozirje. Tekmovanje je bilo 15. oktobra.

Tekmovanje smo vsi težko pričakovali. Pridno smo obiskovali krožek in se pripravljali. Kmalu je napočil čas, ko smo se z avtobusom odpeljali v Mozirje.

Ob prihodu smo imeli še nekaj časa, da smo se pogovorili z gospo učiteljico. Dala nam je še poslednje napotke. Zaželela nam je veliko uspehov pri reševanju nalog.

Tekmovanje je organizirala osnovna šola Mozirje pod pokroviteljstvom republiškega zavoda za šolstvo.

Začetek tekmovanja je bil v osnovni šoli Mozirje, kjer so nas tudi seznanili s pravili tekmovanja.

Najprej smo se odpravili v učilnico, kjer smo skupaj reševali test o prometu.

Ko smo končali s pisanjem testov, smo se odpravili na teren. Tam smo dobili test in karto Mozirja.

Na karti je bila označena pot, po kateri smo morali hoditi. Označene so bile točke, kjer smo morali opraviti določene naloge. Bili smo zelo živčni.

Pri reševanju nalog smo imeli veliko sreče. Med reševanjem je prišlo tudi do nesporazumov.

Naloge smo rešili v določenem času in pravočasno prispeli na cilj. Oddahnili smo se, ko smo oddali test.

Pripravili smo se na kosilo. Najedli smo se. Na razglasitev rezultatov pa smo morali počakati še nekaj časa. Bili smo zelo nestrpni.

Končno je vstopila organizatorica tekmovanja.

Pozdravila nas je in razglasila rezultate.

Bili smo uspešni, kajti dobili smo srebrno priznanje.

Dobili pa smo tudi nagrade. Tekmovanje je zaključil gospod ravnatelj, ki nam je čestital k našim uspehom in nas povabil, da se geografskega tekmovanja udeležimo tudi prihodnje leto. Pred šolo nas je že čakal avtobus. Proti domu smo se vračali polni prijetnih vtisov.

Upam, da se tekmovanja udeležim tudi prihodnje leto.

Gašper Plaskan, 6.razred

BLIŽA SE KONEC LETA

Pa je tu veseli, nori ...december. To je čas, ko si naša otroška duša izbori prosto pot. Prepustimo se toku veselih dogodkov in občutkov, iz nas pa stopi tudi še tisti kanček dobrote. Ne moreš mimo klošarja na Ljubljanski ulici, ki te v kotu s premraženimi rokami, rdečim nosom, cepetaje prosi: "Gospodična imate 100 tolarčkov za Toneta, da si kupi kos kruha?" V tem času tudi moja suha študentska denarnica najde tolar za klošarčka. Žal vedno znova ugotovim, da je dobrotu sirota in da si je "pijanček" kljub vsemu privoščil steklenico "rujnega". Je že tako, da ima v življenju vsak človek svojo radost. December je tudi čas, ko se ozremo nazaj. Da ugotovimo kaj smo v letu, ki se izteka naredili prav in kaj narobe. Seštevamo uspehe in se s včasih s težavo spominjamo neuspehov. Zavedamo se, da nas uspehi bogatijo - najprej nas same in nato še v luči drugih, pri tem pa dostikrat pozabljamo neuspehe in si pred njimi zatiskamo oči. Pozabimo na tisto drugo plat - da nas neuspehi naredijo boljše in da nam pomagajo je to, da vsaj poizkusimo. Statistika...Letos smo naredili toliko dobička, proizvodnjo smo povečali za toliko odstotkov, zgradili smo to cesto, obnovili trg... Tudi v Planinskem društvu se trudimo, da naredimo pregled dobrega in slabega. Ker je planinstvo že v osnovi prostovoljna dejavnost, je vsaka stvar, ki jo naredimo prispevek za nekaj boljšega. Vsak v delo vložijo svoj prosti čas in se poskuša potruditi po svojih najboljših močeh. Morda nam resda vedno ne uspe najboljši, toda pomembno je to, da vsaj poizkusimo. V letošnjem letu smo izvedli kar nekaj društvenih izletov. Med njimi je vsak lahko našel kaj primerne zase: od lahkih do zahtevnih zimskih ter lahkih in zelo zahtevnih kopnih tur. V društvu se za primerno vodstvo na turah trudimo tako, da na vodniška izobraževanja in izpopolnjevanja pošiljamo že kategorizirane vodnike, možnost pa dajemo tudi mladim, novim močem. Velik delež društvenega dela predstavlja tudi delo z mladimi. Ti so v

letošnjem letu (seveda tudi s podporo "starih mačkov") izpeljali kar nekaj projektov: od izdaje časopisa Planinski popotnik, zimskega Snežkovanja, poletnih taborov, udeležbe na orientacijskih tekmovanjih, tekmovanju Mladina in gore (ekipa z OŠ Bibe Roeck se je uvrstila na državno tekmovanje, ki bo januarja - čestitamo!), in seveda rednih izletov, ki jih izvajamo v posameznih planinskih skupinah. Trudili smo se, da se rezultati in akcije tako mladinskega odseka in društva približajo tudi ostalim občanom. V ta namen smo spomladi izvedli dve predavanji s prostim vstopom o popotovanju naših članov (Bojan Rotovnik - Kitajska in Martina Pečnik - Sibirija). O našem delu pišemo tudi v Listu ter Planinskem vestniku (izdaja Planinska zveza Slovenije).

Pri vsem delu se povezujemo tudi s sosednjimi društvi (npr. PD Velenje in drugi iz Savinjske doline) in sorodnimi organizacijami (npr. s taborniki pri usklajevanju akcij). Smo tudi člani Športne zveze Šoštanj.

Prepričana sem, da ko bomo ob koncu leta pod naše delo naredili črto, lahko rekli, da je za nami še eno uspešno leto. To nam bo dalo novih moči za delo v prihodnje.

Naj vas po veselem decembru in živahnem ter polnem kalorij - zadnjem tednu tega leta, povabim še na lahka zimska izleta, ki jih prireja društvo. To sta zimska pohoda z Rogle na Osankarico ter pohod Zdravju naproti na Goro Oljko v začetku januarja. Ravno prav dolga sta, da se prijetno razmiguje in naredimo kaj zase. Več informacij boste našli na društvenih plakatih in v omarici, ki visi na avtobusni postaji.

In za konec še voščilo:

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ ŽELI VSEM OBČANOM OBČINE ŠOŠTANJ IN VSEM DRUGIM MIREN BOŽIČ, V NOVEM LETU 2002 PA ZDRAVJA, SREČE, LJUBEZNI, VSEGA DOBREGA IN VAREN KORAK!

Andreja Konovšek

V SVOJO HIŠO

Po dolgem premoru, vse od leta 1992, se je končno, vzpodbujena z delovanjem Športne zveze Šoštanj, 20. 11. 2001 zgodila "prva skupščina Športnega društva Šoštanj".

Na začetku so ugotovili, da je kljub skromni udeležbi skupščina glede na določila statuta društva vendarle sklepčna. Je pa bilo iz poročila predsednika Albina Ošlovnika mogoče razbrati kar precejšnjo stagnacijo tega društva, tako da se je v tem času večina članstva vključila v druge rekreacijske skupine oziroma društva.

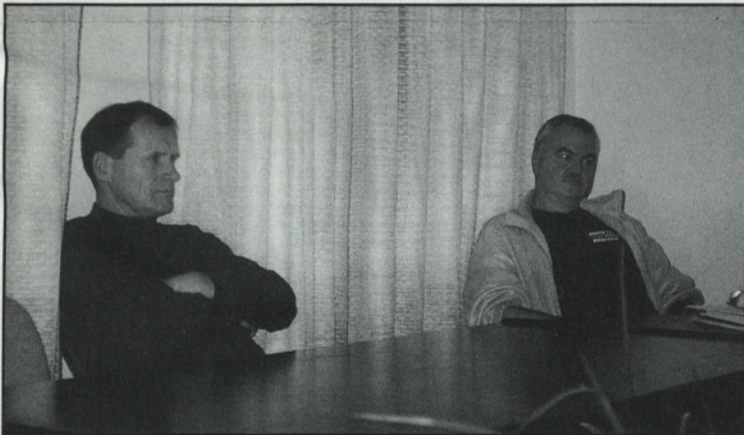
Dosedanji organi, ki jim je mandat potekel že pred leti, so bili na tej skupščini formalno razpuščeni in navzoči so na podlagi vloženih kandidatur izvolili nov upravni odbor, ki ga bo v

mandatu od 2001 do 2005 še naprej vodil Albin Ošlovnik. Člani pa so še: Peter Blaj, Robert Čuden, Jože Kovač, Anton Leber in Zvone Tonkli.

Skupščina se je udeležil tudi predsednik športne zveze Drago Skornšek, ki je izrazil zadovoljstvo ob dejstvu, da se vsaj poskuša ustaviti stagnacija Športnega društva Šoštanj, ki je 80 % lastnik telovadnice TVD Partizan.

Skupščina, ki jo je vodil Bojan Rotovnik, izvoljen tudi v nadzorni odbor društva, je na koncu sprejela sklep, da se sedež društva prestavi z naslova Trg svobode 12 na naslov Tekavčeva 1, tako da se društvo nazadnje seli v svojo hišo.

(pr)

Na desni stari in novi predsednik Albin Ošlovnik.

Foto: List

NEZADOVOLJNI ŠOŠTANJSKI ŠAHISTI

V Radljah ob Dravi se je v soboto 8.12.01 končal še zaključni hitro potezni turnir 3. državne lige vzhod. Izmed 45 šahistov se je šahist ŠK Šoštanj Ernest Špeh uvrstil na 17. mesto, 20. pa je bil Stropnik. V rednem delu državne lige je med 27. ekipami ŠK Šoštanj zasedel 11. mesto, prvo mesto je osvojila ekipa Hoč, drugi so bili šahisti Ptuja, tretje pa so bile Slovenske Konjice.

Pred zadnjim kolom so bili Šoštanjčani 6., v zadnjem kolu pa jim je zreb namenil neugodno ekipo Slovenskih Konjic, s katero so izgubili in s tem tudi napredovanje v višjo ligo.

Ekipa ŠK Šoštanj je v 9. kolih zmagala 4-krta, 3-krat je izgubila 2-krat pa je bil rezultat neodločen. Za ekipo Šoštanja so igrali Franc Stropnik, Ernest Špeh, Srečko Čulk, Robi Podlipnik, Luka Šumnik, Ivan Kovač Sandi Ferenc, Bobo Kneževič in Gregor Rupnik.

Gregor Rupnik

SPIN PONOVO ODLIČNO

V ligi mladih se je končal jesenski del tekmovanj, v katerem so se naši člani povzpeli proti vrhu tako, da z nestrpnostjo pričakujemo pomladanski del.

Starejši člani so v ligi Sava-Savinja, pred zadnjim kolom, uvrščeni na prvo mesto v upanju, da bo tako tudi ob koncu. S tem bi si priigrali že četrto zaporedno zmago.

Tudi veterani ne zaostajajo, saj je na zadnjem turnirju Računalniške lestvice v Ljubljani Jolanda Belavič osvojila 3. mesto posamezno in 2. mesto v dvojicah. Tone Leber je v svoji konkurenci osvojil 3. mesto Janko Novak pa v konkurenci nad 65 let tudi 3. mesto.

Uspehe kluba pa so naši člani dopolnili tudi na državnem prvenstvu invalidov v Galjevici v Ljubljani, kjer je Belavičeva postala državni prvak, v SUPER TOPU pa klonila v polfinalu in osvojila 3. mesto. Irena Klosternik je bila tretja. V moški konkurenci je bil Marjan Šinkovec prvi v skupini, Tone Leber pa drugi. Menimo, da je to eden večjih uspehov invalidov Medobčinskega društva Šaleške doline. Lahko bi celo rekli, da s svojim znanjem uspehi in borbenostjo prevladujejo v Slovenskem prostoru.

Tone Leber

Demokratska stranka upokojencev Slovenije občinska organizacija ŠOŠTANJ ŽELI VSEM OBČANOM, SREČNO IN ZDRAVO LETO 2002!

CVETLIČARNA

Nahtigal

Vam želi prijeten Božič ter zdravo in srečno Novo leto 2002.

Tudi v letu 2002 bomo nudili:

REZANO CVETJE IN LONČNICE
IZDELAVA RAZLIČNIH ARANŽMAJEV
BALKONSKO CVETJE
SPOMINSKI ARANŽMAJI

DOSTAVA NA DOM!

Ob bližajočih praznikih želimo našim zvestim kupcem blagostanje in mir. Želimo, da bi družine skupaj uživale praznično vzdušje in da ne bi šle mamice v službo takrat, ko je čas za druženje ob praznični mizi. Vaš MIŠ MAŠ vam bo z veliko izbiro svojih dobrot praznike polepšal!

MIŠ MAŠ
SLAŠČIČARNA ŠOŠTANJ

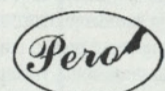
PRAZNIČNI POPUST

-10%

ZA OBUTEV PRI PLAČILU Z GOTOVINO OD 3.12.01 DO 31.12.01.

OBUTEV PAPIRNICA

MUCA COPATARICA

ROTOVNIK PETER s.p., Aškerčeva 11. Šoštanj. www.rotovnik-sp.si

Ko se prižgejo praznične luči sredi bele, mrzle zime, prijateljstvo ogreje nam dlani in želja vzpne se iz srca v višine.

Blagoslovljene praznike in srečno, zdravo Novo leto 2002!

Želi kolektiv Rednak!

Srečen Božič in SREČNO 2002!
Vabimo vas celo leto!
GOSTIŠČE GREBENŠEK BELE VODE

KOVINARSTVO SOVIČ

2002

Svet je zrcalo, v katerem vsakdo vidi svoj obraz. Kdor gleda vanj kiso, vidi kisel obraz, kdor se vanj smeje, najde vedrega sopotnika. Bodite nasmejani v letu 2002!

Svet krajevne skupnosti Šentvid

Vsem prebivalcem naselja Šentvid in

občanom občine Šoštanj želimo vesele božične praznike in SREČNO NOVO LETO 2002!

SDS

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO 2002
SDS ŠOŠTANJ

SVETLOBA

Meditacija

Meditacija Svetlobe je delček upanja v dolgi dobi človekovega življenja na našem planetu. Upanje je v tem, da bi se človek s sprejetjem meditativne senzibilnosti, premaknil iz točke trpljenja in zaslepljenosti, v točko miru, tišine, svobode, ter da bi bival v praznovanju iz trenutka v trenutek.

Ko pogledamo zgodovino našega planeta, vidimo, da je vedno v nekem burnem času, času vojn, osvajanj in tekmovanj. V zadnjem obdobju lahko opazimo, da si stojita nasproti mogočni kapitalizem z globalizacijsko ekonomijo in množičnim izrabljanjem našega planeta, na drugi strani pa verski skrajneži z duhovnimi fanatizmi. Boj med tema dvema silama, ki se odvija pred našimi očmi, pomeni na simbolni ravni zrcalno miselnost vseh ljudi sveta, ki jo lahko imenujemo kolektivna zavest. Kaj pa je zavest? Človek od svojega rojstva naprej opazuje, deluje in ustvarja. Njegova edina velika naloga v šoli življenja je, da potuje od nezavedne eksistence, ki je materija, k ZAVEDANJU naproti, k božanskemu ali blaženosti. Med materijo in božanskim je vselej razlika v zavesti. Zavest je kvaliteta človekovega uma, um pa je mentalni pojav in vir vseh dvojnosti (aktivnost - neaktivnost, subjekt - objekt, zavestno - nezavestno). Medtem ko je zavest kvaliteta uma in celoten um, pa je zavedanje transcendenca - biti onstran uma. Zavest nikdar ne more preseči uma, se pravi dvojnosti. Ko je zavest čista, stoočstna, nastopi zavedanje, takrat pa ne obstoja tisti, ki se zaveda, niti ne obstoja predmet zavedanja. Takrat je vse eno. Zavedanje je cilj duhovnega napredovanja, nezavedanje je začetek.

Vrnimo se h kolektivni zavesti. Prepoznamo se lahko, kje pravzaprav smo, rezultat trenutnosti je tak, kot pač je. Skupna zavest človeštva je to, kar je. Ne moremo razpravljati o tem, ali je dobra ali je slaba. Vsak si ustvarja svoj pogled. Na primer: predsednik neke zelo močne države se namesto z zavestjo, recimo ukvarja z nadvlado, prisvajanjem ozemlja, nafte, strateškimi cilji in ustvarja revolucionarje ali teroriste. Nekoč prijatelji in zavezniki potem postanejo sovražniki številka ena. Da je stvar potem še slabša, predsednik reagira čustveno, meče bombe vseprek in ustvarja nasilje, nasilje pa rodi vedno samo nasilje. V naši domeni pa ni, da bi obsojali, kajti kdor sodi, mu bo sojeno. Tudi ga ne želimo napasti, zganjati revolucijo, ne, kajti tudi to je nasilje. Poglejmo s srčne strani: predsednik je deloval izključno z razumom, nikoli ni slišal za meditacijo, bival v tišini, niti za trenutek ni okusil blaženosti. Vse kar se je naučil o materialnem svetu, je njegov potencial, potencial moči, strahu, samopomembnosti in vzvišenosti. Kaj nam je sedaj storiti? Če smo kadarkoli okusili vsaj delček naše radostne notranjosti, se nam lahko ta človek kvečjemu zasmili, čeprav ima tudi on v sebi vse instrumente, da se lahko zave svojega zemeljskega bistva.

Kdo pa je na drugi strani? Tam so skrajneži, verski duhovni fanatiki, ki so razvneli čustva samega predsednika in vseh drugih ljudi po svetu, ki so bolj ali manj vpleteni v svetovna dogajanja. To pa je slabost vsakršne vere. Prav bi bilo, da le te ne bi obstojale, saj so ogromen kamen spotike in začetnice večine vojn v celotni zgodovini. Edina prava religija, ki je in ostaja, je v srcu vsakega bitja. To je neimenovana enost ali ljubezen, ki povezuje vsa srca in ne razdvaja. Je mir, tišina in Svetloba, je lastno izkustveno videnje vsakega posameznika.

Naša naloga ni, da smo za nekaj, ali proti nečemu, naša naloga je, razvijati zavest. Če hočemo biti danes v svetu uravnoteženi, morata tako posameznik kot kolektiv delovati v polju prizemljene duhovnosti in poduhovljenega materializma. Zemlja, na kateri bivamo, je živ organizem in prav sedaj je v svojem samozdravilnem procesu, ko ustvarja pritisk na ljudi, da bi le ti delovali v skladu z naravo in se preobrazili. Naloga civilizacije ni, da skuša nadzorovati celoten planet, kajti planet ima vse potrebno, da se vzdržuje sam in skrbi sam zase. Mi ljudje ne moremo narediti nič za dobrobit Zemlje, lahko pa naredimo zanjo mnogo slabega. V tem smo danes pravi mojstri, mojstri agresije, uničenja in nasilja nad naravo, ki ni nikoli nasilna. Morda si kdo misli, da je narava nasilna s svojimi nepredvidenimi nesrečami, in da je nasilje del narave. Vendar temu ni tako. Ko nastane v naravi navidezno nasilje, ni do njega prišlo zaradi ubijanja ali nasilja samega, temveč predvsem zaradi dokončanje neke življenjske oblike, zaradi izpolnitev naloge. Ko je naloga nekega bitja ali česar koli končana, se oblika razkroji, umre. Vedno razpade omejitve, ki zakriva bistvo. Tu ne gre za nasilje, ampak za proces preobrazbe, ki človeka vrača k izviru. V vsaki nesreči ali katastrofi, lahko je individualna ali kolektivna, je vedno nek vzrok, vzrok novega učenja v zavesti, v prevzgoji posameznika ali skupnosti. Takšne vrste navideznih nesreč ali tudi bolezni nas silijo k nujni spremembi na duhovni ravni. Če pa posameznik ali neka skupnost vzame stvari v svoje roke, se odcepi od celote, takrat nastane rušilna in uničevalna energija. To pa je nasilje ali agresija. Nasilje pa ni samo, ko padajo bombe in letijo metki, nasilje je lahko tudi subtilnejše. Kadar recimo učitelj, zaradi vzgojnega ukrepa ali premalo srčnosti, da slabo oceno, kadar direktor dela z delavci kot s številkami, kadar se kdo ukloni, pa ne pove resnice, kadar se politiki brezumno pripravajo. Hudo pri tem je, da so slab vzgled mladim. To nasilje nad samim seboj, nad svojim templjem in duhom, ki biva v notranjosti telesa, deluje na njihove organe, um in seveda povzroča njihovo neskladje ali bolezen, kar pa ima za posledico stresne situacije, in pod takšnimi bremenami potem

le ti prinašajo odločitve. Rezultat pa je takšen, kot pač je.

Kako danes vzpostaviti stanje miru? Kje začeti, se vprašamo? Začetek je vedno v nas samih, pri sebi. Ne moremo spreminjati zunanega sveta, saj s tem povzročamo nasilje. Če kdo ne verjame, bo to vsekakor še spoznal, ko bo dozorel čas. Spremeniti je potrebno sebe in posledično se bo spremenil svet. Dogodki v svetu, ki nam niso po godu, ali nanje čustveno reagiramo, so zrcal-

jenje nas samih. Ko se v naši notranjosti razkrijeta mir, tišina in radost, se svet preobrazi, postane čudovit. Čudovita je modrina neba, lepe so gore, reke. Narava dobi svojo polnost, saj je odboj naše notranje naravnosti. Takrat je svet pravljica in ne boj, tekma in garanje. V takšnem svetu ne bo nihče ustvarjal nasilja ali si želel moči in nadvlade. Vsak posameznik bi se lahko pričel ukvarjati s svojo zavestjo, s svojo notranjostjo, ki čaka, da zopet vzpostavi stik s svojo dušo. To je vez snovnega sveta z večnostjo. Kadar nisi v meditaciji, obstaja velika verjetnost, da boš izgubil stik z duhovnim svetom in se izgubil v materiji, v svetu nezavednega.

Zen Aj

Komunalno podjetje

Velenje d.o.o.

Vsem občanom občine Šoštanj želimo vesele božične in novoletne praznike, ter veliko delovnih uspehov v letu 2002.

Mir in zadovoljstvo naj Vas spremljata v prazničnih dneh, v novem letu pa naj se uresničijo Vaše sanje.

Erini

Naj zvezde predirajo temo!

Vesel Božič in srečno novo leto 2002 vsem občanom!

Občina Šoštanj

LIST										LIST	MESTO NA BAVARSKEM	IZRAELSKA PREROKINJAST	PLEME INDIJANCEV V SEV. AM.	POMOL, PRIZIDEK	NIŽJE MOLEK. ORG. SPOJ.	ITAL. SKLADATELJ (NINO)	OLIVER DRAGOJEVIĆ							
Vam želi srečno 2002										ZALOŽNIK, IZDAJATELJ	ČITANKA, ČITIVO	ČRN VULKANSKI KAVČUK	ČASOVNI TERMIN	GL.MESTO KANTONA AARGAU	KEM. SIMBOL ZA GALIJ	KOVINA	KRAJ NA PRIMORSKEM	ITALIJANSKA RTV	SIDRO, KOTVA	AVSTRISKI IGRALEC (ALEXANDER)	VISOKA IGRALNA KARTA			
ŠPANSKI PLES S KUBE										MUSLIM. MOŠKO IME						SLIKA Z VIT-SOM PLASTIČ.								
NENAMERNOST										GRŠKO PRISTANIŠČE						SAVANSKE POKR. JUŽ. AM.								
MITOLOŠKI ŠKRAT										PREDMESTJE NIŠA														PESTNER
LIUDEVIT GAJ										KARANTANSKI, MEJNI GROF														
FRANC. TEROR. ORG. V ALŽIRIJI										ANTON OCVRK						SVATOPLUK ČEČH								
AMINOKISLINA V BELJAKOVINAH										KEM. SIMBOL ZA NATRIJ						TRINITROTOLUEN								
REKA V SND										KEM. SIMBOL ZA KISIK						ARABSKI SREBRNIK								100 M ²
RUSKO ŽEN. IME										RIM. 4						SVOBODNA IZBIRA								
VRSTA SLIVE										GRIGORIJ ALEKSANDROV						DELAVEC, KI VLIVA								
IVAN ZAJC										OTOK V PRESP. JEZERU						PTICA S TROP. SKIH MORJI								KEM. SIMBOL ZA LANTAN
ČETRTA DIMENZIJA										VRSTA REBUSA						BITJE V SHO. LOSTIČNI FIZIOFILI								
NORVEŠKA REKA IN FJORD										PREDPONA V TUJKAH						THOMAS JEFFERSON								
V ZLATO VREZAN OKRAS										DVOSED.KOLO (MNOŽ.)						AVT. OZN. OLDENBURGA								SIMBOL ZA 1000 KG
SRBSKI ŠAHIST (BORA)										RIM. 55						KOKOŠJA KRMA								
										IVO SVETINA						NIKO ŠTRITOF								
										IZVRŠNI SVET														
										REKA V SND						IZMEČEK, BLAGO Z NAPAKO								
										KAMNITA GNOTA														
										JANJSKI, MOČVIŠKI PLIN														
										OTOČJE V POLINEZIJ						ŽIVALSKA NOGA								SIMBOL, OZNAKA
										DENARNA ENOTA NA KITAJSKEM						AVTOM. OZN. TUZLE								
										KEM. SIMBOL ZA FOSFOR						SUROVINA ZA ARAK								
										TRINOG, SAMODRŽEC														
										MEĐN. OZN. LESOTA														
										GLEJ SLIKO NA DESNI														

NOVOLEETNA NAGRADNA KRIZANKA

NAGRADNA KRIZANKA

Pravilna rešitev prejšnje križanke se glasi:
1. NOVEMBER, DAN MRTVIH, VEČNO DOMOVANJE.

Za pravilno rešitev križanke v 10. novembrski številki Lista, smo izžrebali naslednje nagrajence:

Dve karti za predstave v SLG Celje po lastni izbiri prejme:
Petra Movh, Tekavčeva 6, Šoštanj.

Literarni almanah Hotenja 13 prejmeta:
Mira Vrčkovnik, Florjan 289, Šoštanj in Ivan Mevc, Ravne 144a, Šoštanj.

Po dve vstopnici za filmsko predstavo po lastni izbiri v Kinu Velenje prejmeta:
Tilka Lešnik, Lajše 207b in Marina Pergovnik, Aškerčeva 3a, Šoštanj.

KUPON

Gesla križanke

Ime in priimek:

Naslov:

Izmed pravih rešitev križanke "december 2001", bomo izžrebali: dve vstopnici za gledališko predstavo v SLG Celje, dve knjižni nagradi in dvakrat po dve vstopnici za filmsko predstavo v Kinu Velenje po lastni izbiri.

Izpolnjen kupon pošljite na naš naslov do 5. 12. 2001.

SLOVARČEK:

- AARAU - glavno mesto kantona Aargau;
- ARNULF - Karantanski, mejni grof;
- EBERN - mesto na Bavarskem;
- ITEA - grško pristanišče;
- LIVONIJA - zgodovinska pokrajina ob Baltiku;
- MOISSI - avstrijski igralec (Aleksander);
- OLIGOMERI - nižji molekularne organske spojine.

4. del KITAJSKA

Bojan Rotovnik

Yangshuo - kitajski kras

Y A mestece ne privlači množice ljudi zaradi mesta, ampak zaradi čudovite okolice, ki jo je najbolje spoznavati s kolesom, saj so boljše ceste in javni prevoz redkost. Poleg kolesa je priporočljivo najeti tudi lokalnega vodiča ali vodičko, kar je zaradi močne konkurence med njimi za naše razmere zelo poceni. Turistična vodnica Gua je trem Evropejcem (poleg mene sta bila v skupini še Erna z Nizozemske in Erik iz Francije) za celodnevno vodenje po pokrajini z obilnim kosilom pri njej doma zaračunala 1700 sit po osebi. Na dan ogleda je bila velika vročina, ki je dosegla 35 stopinj C, da ne omenjam vlage. Naša skupinica je s kolesi prepotovala kar lep del pokrajine okoli Yangshuoja in večkrat smo zaradi nepopisnih lepot ostali kar brez besed. Res je težko opisati nekaj tako lepega. Malo teh lepot lahko prikaže fotografija, a najbolje je, če to vsak sam vidi in doživi.

Ogledali smo si tudi "Buda cave", kraško jamo, ki je baje ena izmed najlepših pri njih. Kljub zasoljeni vstopnini sem se odločil za ogled in ven prišel razočaran, saj našim kraškim jamam ta ne seže niti do kolen. Presenetil me je odnos domačinov do naravne dediščine, saj je bila pot speljana kar preko kapnikov in v eni izmed dvoran smo se lahko okopali. Ob zaključku vodenega izleta je vodič odtr-

Speča kamela

gal manjši kapnik in vprašal, če ga kdo hoče odnesti domov! Seveda ga nihče od nas ni želel, zato ga je pač vrgel stran.

Ker sem sam zavzet planinec, sem vprašal našo vodnico, ali je možen vzpon na storžaste hribe, ki smo jih videli ob poti. Moje vprašanje se ji je zdelo zelo čudno in ko sem še dodatno pojasnil, kaj želim, mi je dejala: "Saj gor ni nič in sploh ne vem, zakaj bi nekdo rad šel gor!" Pa so šli vsi moji hribovski načrti po vodi. Edino kar smo osvojili, je bil hrib Moonhill, ki ima tudi zaradi svoje oblike posebno mesto v tej pokrajini. Vzpon je potekal po kamnitih stopnicah med bambusom vse do vrha, kjer smo imeli čudovit razgled na okolico.

Zmajeve riževе terase - Longji

Evropejci imamo zmotno prepričanje, da je riž glavna hrana Kitajcev. Resda ga pojejo v velikih količinah, a vseeno v njihovi prehrani prevladuje različna zelenjava in meso. Med mesom sta na prvem mestu govedina in perutnina, svinina je že dražja. Eksotične (krokodil, želve ipd.) in druge živali (kače, psi, mačke, ptice ipd.) so kot hrana dostopne zgolj v večjih mestih za velike vsote. Ta vrsta prehrane je dostopna bogatejšemu sloju prebivalcev in je namenjena za posebne priložnosti ali za goste. Sladkarij skoraj ne poznajo kar se opazi že na njihovih postavah. Na celotnem potovanju sem videl

ogromno Kitajcev in le redki med njimi so bili debelejši postave in strašansko redki so bili debeli Kitajci. Edino v večjih mestih je že možno opaziti debele otroke, saj jih starši zaradi zakona, ki dovoljuje le enega otroka, zelo razvajajo. Tudi s hrano in telesno neaktivnostjo, kar se odraža na otroških telesih.

Riž zavzema pomembno mesto med kmetijskimi kulturami in riževе terase so še posebej zanimive, saj se zaradi specifične vzgoje te kulture skoraj vsa dela še vedno opravljajo ročno. Na Kitajskem so prava paša za oči riževе terase, saj je zanimivo videti drzno zgrajene terase v strmih pobočjih. Ene največjih in tudi najbolj zanimivih riževih teras se nahajajo v bližini mesta Longsheng in se imenujejo Zmajeve riževе terase. Na dan mojega ogleda je rahlo deževalo in sem bil sprva jezen. A kasneje sem izvedel, da so terase najlepše v takšnem vremenu in da sonce pokvari bistvo lepote - odseve vode na terasah. Riževе terase so kar dobro skrite in dolgo časa so bile dostopne le z več kot uro trajajočim peš dostopom iz doline. Sedaj zaradi turizma gradijo ceste in s tem uničujejo kar nekaj riževih teras ter povzročajo močno erozijo. A moči napredka pač ni možno ustaviti! Na vstopu v področje, kjer so najlepše terase, seveda plačaš vstopnino, kar je nekaj običajnega za kitajske razmere. Za vodom te pričaka lepa vasica Ping An, ki ima vse stavbe zgrajene v dveh ali treh nadstropjih in vse so iz lesa. Nad vasjo se prvič odpre pogled na riževе terase. Nevajen takšnih prizorov sem le s težavo verjel, da je bilo možno kaj tako lepega zgraditi na tako strmih pobočjih in pred toliko leti. V preteklih stoletjih, ko so gradili terase, so vodo spretno napeljevali med različnimi nivoji, saj jo riž potrebuje v velikih količinah. Kamnite poti med terasami ponujajo čudovite razglede in možnost osamljenega občudovanja iz različnih zornih kotov. Vsekakor vredno porabljenih dodatnih 6 ur vožnje z lokalnimi avtobusi!

Ob vračanju z ogleda riževih teras sem v polnem lokalnem avtobusu, kjer sem bil kot tujec center pozornosti, spoznal simpatično kitajsko dijakinjo. Predstavila se mi je kot študentka angleščine. Za Kitajko je govorila še kar razumljivo angleščino, čeprav sem jo moral večkrat prositi, da mi je ponovila zadnji izrečeni stavek. Predstavila mi je kitajski šolski sistem, ki je v osnovi podoben našemu. Otroci se v starosti pet let vpišejo v primary scholl (osnovno šolo) in jo obiskujejo šest let. Na tej stopnji se učenci spoznajo z osnovnimi predmeti, kot so materinščina, kitajščina, matematika ipd. Nato sledi middle scholl (vmesna stopnja), ki traja tri leta in je namenjen širšemu krogu učnih predmetov. Ti dve stopnji sta obvezni za vse otroke. Temu sledi neobvezna izbira med high scholl (srednjo šolo) ali secondary scholl (naša poklicna šola). Srednje šole, ki trajajo štiri leta, so samo v večjih mestih in praviloma je potrebna nastanitev v dijaških domovih. Zato so te šole redko dostopne prebivalcem podeželja, ki ga je na Kitajskem še zelo veliko. V vsaki malo večji vasi pa je poleg osnovne šole tudi poklicna šola, ki traja dve leti. Z angleščino se prvič srečajo v zadnjem razredu osnovne šole in v middle scholl je to eden izmed pomembnejših predmetov.

(Se nadaljuje.)

Foto-reportaža

Šoštanjski izziv 3

avtor: Jože Miklavc

Za začetek so navdušili mladi in domiselna scena.

Obetavna Aleksandra Cavnik - poje lepo in meri visoko.

Z modernih frizur salona "N" je pozornost hitro zdrselo nižje...

In "naša" Irena Vrčkovnik je blestela, kot vedno... tokrat v rdečem!

NAROČILNICA

NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____ PRIIMEK _____

NASLOV _____

LETNA NAROČNINA ZNAŠA 1000 SIT

KONTAKT:

 Trg Svobode 12, p.p. 4, 3325 Šoštanj
e-pošta: list@sostanj.si

URADNE URE:

 vsak torek od 10.00 do 12.00
vodja priprave redakcije Milojka Komprej
vsak petek od 18.00 do 20.00
odgovorni urednik Peter Rezman
telefon (03) 89 84 334

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 1 (januar 2001), pošljejo ali dostavijo najkasneje do 4. januarja 2002.

Izdaja:

Občina Šoštanj, Trg Svobode 12, Šoštanj.

Uredniški odbor:

Jožica Andrej, Danilo Čebul, Marjana Čelofiga, Brane Guzej, Milojka Komprej, Peter Rezman in Andrej Starič.

Odgovorni urednik:

Peter Rezman.

Lektoriranje:

Jožica Andrej.

Priprava redakcije:

Milojka Komprej.

Oblikovanje:

Vinko Pejovnik ml., Eurograf d.o.o.

Tisk:

Eurograf d.o.o., www.eurograf.si